

हेटौडा उपमहानगरपालिका

वडा नं. ९

बालबालिकाको वस्तुगत विवरण- २०७९

CHILDREN PROFILE-2079

प्रकाशक

हेटौडा उपमहानगरपालिका

वडा नं. ९ को कार्यालय

विषय सूची

खण्ड १ परिचय	3
१.१ वडाको परिचय	3
१.१.१ वडाको अवस्थिति	3
१.१.२ वडाको सिमाना र क्षेत्रफल	3
१.२ ऐतिहासिक पृष्ठभूमि तथा विशेषता	3
१.३ प्रमुख व्यवसाय तथा रोजगारीको अवस्था	3
खण्ड २ बालमैत्री स्थानीय शासनको वडागत अवधारणा	4
२.१ बालबालिकाको परिभाषा तथा बालमैत्री स्थानीय शासन व्यवस्थाको आवश्यकता	4
२.२ बालबालिका सम्बन्धी विद्यमान कानुनी व्यवस्था	4
२.२.१ नेपालको संविधान	4
२.२.२ स्थानीय सरकार संचालन ऐन, २०७४	5
२.२.३ बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५	5
२.२.४ बालअधिकार सम्बन्धी महासन्धी १९८९	6
२.२.५ दिगो विकास लक्ष्य:	6
२.२.६ बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका २०६८	7
२.२.७ बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका २०७८	7
२.२.८ बाल विवाह अन्त्यका लागि राष्ट्रिय रणनीति, २०७२	7
२.२.९ पन्ध्रौं योजना (२०७६।२०७७-२०८०।२०८१)	8
२.३ बालमैत्री स्थानीय शासनको पृष्ठभूमि	8
२.३.१ बालमैत्री	8
२.३.२ बालमैत्री स्थानीय शासन	9
२.४ बालमैत्री स्थानीय शासनको कार्यक्षेत्र	9
२.४.१ बाल बचाउ	9
२.४.२ बाल संरक्षण	9
२.४.३ बाल विकास	9
२.४.४ बाल सहभागिता	9
२.५ बाल समूह सम्बन्धि विवरण	10
२.६ वडा तहको शासकिय संरचनामा बाल सहभागिता	10
२.७ बालमैत्री स्थानीय शासन वडा समितिको विवरण	10
२.८ बाल भेला र बाल सहभागिता	11
खण्ड ३ वडाको जनसंख्या	12
३.१ लिङ्ग, उमेर समूह तथा जातिगत आधारमा जनसंख्या	12
३.१.१ लिङ्गको आधारमा जनसंख्या	12
३.१.२ उमेर समूहका आधारमा जनसंख्या	12
३.२ जातिगत आधारमा जनसंख्या	13
३.३ धर्मका आधारमा जनसंख्या विवरण	13
३.४ भाषाका आधारमा जनसंख्या	14
३.५ जन्मदरता सम्बन्धि विवरण	14
३.६ बाल विवाहको अवस्था	15

3.६.१ विवाह सम्बन्धी विवरण.....	15
3.६.२ बाल विवाह सम्बन्धी विवरण.....	15
3.६.३ उमेरगत विवाह सम्बन्धी विवरण	15
3.७ प्रति परिवार औषत बालबालिका संख्या.....	15
3.८ अपाङ्गता भएका बालबालिका सम्बन्धी विवरण	16
खण्ड ४ वडाको बाल तथा मातृ स्वास्थ्य.....	17
४.१ सुरक्षित मातृत्व कार्यक्रम	17
४.२ खोप लगाउने बालबालिका सम्बन्धि विवरण	17
४.३ कुपोषणबाट प्रभावित बालबालिका सम्बन्धी विवरण	17
४.४ स्तनपान सम्बन्धी विवरण	17
४.५ बालबालिकामा देखा पर्ने गरेका मुख्य रोगहरु र तीनको उपचार व्यवस्था	18
४.५.१ परिवारमा देखा परेका दिर्घ रोग सम्बन्धी विवरण	18
४.५.२ बालबालिकामा देखा पर्ने गरेका दिर्घ रोगका प्रकारहरु सम्बन्धी विवरण	18
४.६ प्रसुति पूर्व ४ पटक र प्रसुति पश्चात आमा र नवजात शिशुको कम्तिमा २ पटक स्वास्थ्य परिक्षण गराउने गर्भवति महिलाहरुको विवरण	18
४.६.१ प्रसुति पूर्व गर्भवति महिलाको गर्भ जाँच सम्बन्धी विवरण	19
४.६.२ प्रसुति पश्चात सुत्केरी आमा र नवजात शिशुको जाँच सम्बन्धी विवरण	19
४.७ टिडी खोप सम्बन्धी विवरण	19
४.८ आईरन चक्की सम्बन्धी विवरण	20
४.९ दक्ष जनशक्तिबाट सुत्केरी गराउने महिलाहरुको विवरण	20
४.१० नियमित रुपमा तौल लिएको बालबालिका सम्बन्धि विवरण	20
४.१०.१ बालबालिकाको उमेर अनुसार तौल लिने सम्बन्धि विवरण	21
४.१०.२ बालबालिकाको तौल सम्बन्धि विवरण	21
४.११ भिटामिन ए तथा जुकाको औषधि खाएका बालबालिका सम्बन्धि विवरण	21
४.१२ HIV Positive आमा/बुवा बाट जन्मेका बालबालिका सम्बन्धी विवरण	22
४.१३ बिरामी हुदा उपचारका लागि छनौट हुने उपचार केन्द्र	22
४.१३.१ घरदेखि उपचार केन्द्र सम्मको दुरी सम्बन्धी विवरण	22
४.१४ आयोडिनयुक्त नुनको प्रयोग गर्ने घरपरिवार सम्बन्धि विवरण	23
४.१५ सार्वजनिक तथा नीजि चर्पी सरसफाई सम्बन्धी विवरण	23
४.१५.१ परिवार/घरधुरीमा शौचालयको अवस्था	23
४.१६ परिवारमा हातधुने व्यवस्था	23
४.१६.१ हातधुने बानि र व्यवहसरिक प्रयोग सम्बन्धी अवस्था	24
४.१६.२ साबुनपनीको प्रयोग सम्बन्धी अवस्था	24
४.१७ खानेपानीको श्रोत तथा उपलब्धता सम्बन्धी विवरण	25
४.१७.१ खानेपानीको मुख्य श्रोत सम्बन्धी विवरण	25
४.१७.२ घर देखि खानेपानीको स्रोत सम्मको समय दुरी सम्बन्धी विवरण	25
४.१७.३ खानेपानीको शुद्धीकरण बिधि सम्बन्धी विवरण	26
४.१८ खानेपानीको कारणले बिगत १ वर्षमा लागेका रोग तथा संक्रमणको अवस्था	26
खण्ड ५ वडाको शैक्षिक अवस्था	27
५.१ महिला तथा बालबालिकाको साक्षरता विवरण	27
५.२ शैक्षिक संस्थाहरुको विवरण	27
५.३ छात्रछात्राको विवरण	27

५.४ विद्यालयमा खानेपानीको सुविधा.....	27
५.५ छात्रछात्राहरुको लागि शौचालयको व्यवस्था	28
५.६ कक्षाकोठा, फर्निचर, खेल मैदान सम्बन्धि विवरण	28
५.७ विद्यालय जान लाग्ने समय	29
५.८ विद्यालय जान छोड्नेहरु सम्बन्धि विवरण.....	29
५.८.१ विद्यालय जान छोड्ने कारणहरु सम्बन्धि विवरण	29
५.९ बाल विकास केन्द्र वा पूर्व प्राथमिक विद्यालयको विवरण	30
५.९.१ बाल विकास केन्द्रमा रहेका बालबालिकाको विवरण	30
५.१० विद्यालयम बालबालिकाले पाउने सजाय सम्बन्धी विवरण	31
खण्ड ६ वडामा बाल संरक्षण.....	32
६.१ द्वन्द्व पिडित तथा जोखिममा परेका बालबालिका सम्बन्धी विवरण	32
६.२ विस्थापित बालबालिका सम्बन्धी विवरण	32
६.३ बालश्रमिक सम्बन्धी विवरण	32
६.४ परिवारमा बालबालिकामाथि यौन शोषणको घटना	32
६.५ सडक बालबालिकाको विवरण	32
६.६ कुलतमा लागेका बालबालिकाको विवरण.....	32
६.७ उमेर समूह अनुसार मृत्यु हुने बालबालिकाको विवरण	32
६.८ खाद्यान्न संकटमा परेका बालबालिकाको विवरण.....	32
६.९ जाडो तथा गर्मिका कारण मृत्यु हुने गर्भवति महिला तथा बालबालकाको विवरण	32
६.१० संस्थागत हेरचाहमा रहेका बालबालिका सम्बन्धी विवरण.....	33
खण्ड ७ वडाको आर्थिक विकास	34
७.१ पेशा तथा रोजगारीको अवस्था सम्बन्धी विवरण.....	34
७.२ युवा रोजगारी सम्बन्धी विवरण.....	34
७.३ रोजगारीकालागि विदेशमा गएकाहरुको विवरण.....	34
७.३.१ लिङ्गका आधारमा बैदेशिक रोजगारीमा संलग्न सम्बन्धी विवरण	34
७.४ परिवारको निर्णमा भूमिका (महिला पुरुष)	35
खण्ड ८ वडाको प्रकोप तथा शान्ति सुरक्षा.....	36
८.१ प्रकोपको विवरण	36
८.२ बाल अपराधको विवरण	36
८.३ परिवारमा सामाजिक कुरितिका घटना	36
८.४ परिवारमा छोरा र छोरीमा भेदभाव	36

खण्ड १ परिचय

१.१ वडाको परिचय

१.१.१ वडाको अवस्थिती

यस हेटौडा उपमहानगरपालिकाको वडा नं. ९ को कुल क्षेत्रफल ३.८६ वर्ग किलोमिटर रहेको छ। यस वडा को पूर्व सिमानामा त्रिभुवन राजपथ (वडा नं. ८) पश्चिममा कुख्रेनि खोला (वडा नं. १२ र १३), उत्तरी सिमानामा कर्मा खोला (वडा नं. १०) र दक्षिण तर्फ कुख्रेनि खोला (वडा नं. १४) अवस्थित छ। यस वडा भित्र हेटौडा सिमेन्ट, मानव सेवा आश्रम, कुष्माण्ड सरोबर जस्ता स्थानहरू रहेका छन्।

१.१.२ वडाको सिमाना र क्षेत्रफल

पूर्वमा: त्रिभुवन राजपथ, हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ८

पश्चिम: कुख्रेनि खोला, हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. १२ र १३

उत्तरमा: कर्मा खोला हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. १०

दक्षिणमा: कर्मा खोला, हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. १४

यस वडाको क्षेत्रफल ३.८६ वर्ग किलोमिटर रहेको छ।

१.२ ऐतिहासिक पृष्ठभूमि तथा विशेषता

नेपालको मध्य भागमा रहेको हेटौडालाई वि.स. २०२६ सालमा नगर पञ्चायत घोषणा संगै यस वडाको निर्माण भएको हो । साविक हेटौडा नगरपालिका हटाँ नै यस वडाको निर्माण भएको हो । केहि शहरी क्षेत्र र केहि ग्रामिण क्षेत्र भएको यस वडामा हेटौडा सिमेन्ट, मानव सेवा आश्रम तथा कुष्माण्ड सरोबर स्थानहरू छन् जुन धार्मिक तथा पर्यटकीय स्थलहरू पनि हुन् ।

१.३ प्रमुख व्यवसाय तथा रोजगारीको अवस्था

परिवारको मुख्य पेशा				
क्र.सं.	पेशा सम्बन्धी विवरण	प्रतिसत	संख्या	केफियत
१	कृषि-पशुपालन-फलफुलखेति	४.७	१०२	
२	ब्यापार-व्यवसाय	२०.९	४५८	
३	सेवा-नोकरी	५४	११८२	
४	ज्याला मजदुरी	५.९	१२९	
५	विप्रेषण(विदेशबाट पठाएको रकम)	८.४	१८४	
६	अन्य	६.१	१३४	
जम्मा :		१००	२१८९	६ जनाले उत्तर नदिएको

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडाका मानिसहरूको आर्थिक अवस्थालाई हेर्दा मानिहरूको आर्थिक स्रोतको मुख्य पेशाहरू नोकरी, व्यापार, कृषि तथा पशुपालन, ज्याला मजदुरी, बैदेशिक रोजगारी आदि रहेका छन् । कुल घृपरिवारको ११८२ घरपरिवारका सदस्यहरू नोकरी पेशामा रहेका छन् यो कुल घरधुरीको ५४% हो । व्यापार व्यवसायमा ४५८ घरपरिवार अर्थात २०.९% रहेका छन् । १२९ घर परिवारका मानिसहरूको पेशा जाया मजदुरी रहेको छ भने कृषि पेशामा १०२ घरपरिवार रहेका ।

खण्ड २ बालमैत्री स्थानीय शासनको वडागत अवधारणा

२.१ बालबालिकाको परिभाषा तथा बालमैत्री स्थानीय शासन व्यवस्थाको आवश्यकता

मानव जिवनको प्रारम्भिक रूप नै बालबालिका हो जसलाई वर्तमानका साझेदार र भविष्यका कर्णधारको रूपमा समेत हेरीन्छ । बालबालिका सम्बन्धी ऐन २०७५ र मूलुकी देवानी (संहिता) ऐन २०७४ जन्मदेखि १८ वर्ष उमेर नपुगेका व्यक्तिलाई बालबालिका भनिन्छ । यसैगरी बालबालिकासम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय महासन्धी १९८९, जन्मदेखि १८ वर्ष उमेर नपुगेका सम्पूर्ण मानव जातिलाई बालबालिका भनिन्छ, तर हरेक राज्यले योभन्दा बढी नहुने गरी बालबालिकाको उमेर तोक्न सक्नेछन् ।

नेपालको शासकीय पद्धति र सेवा प्रवाहका सम्बन्धमा बालबालिकाका सवालहरू सम्बोधन गर्न आवश्यक ठानी विगत लामो समयदेखि नेपालमा बालबालिकाको अधिकारलाई प्रत्याभूत गराउन तथा बालमैत्री स्थानीय शासन प्रवर्द्धन गर्न सरकारी तथा गैरसरकारी क्षेत्रबाट विभिन्न कार्यक्रमहरू सञ्चालन भएका थिए । यस्ता कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिदै हालको परिवर्तित सन्दर्भ र नेपालको संविधान २०७३, स्थानीय सरकार संचालन ऐन २०७४ अनुरूप राष्ट्रका सबै स्थानीय तहमा सञ्चालन हुने कार्यक्रम तथा गतिविधिहरू बीच एकरूपता कायम गरी बालबालिकाको सर्वाङ्गीण विकास गर्न अत्यावश्यक छ। तसर्थ स्थानीय सरकारको शासन प्रक्रियामा बालबालिकाको अधिकार सम्बन्धी सवाललाई समावेशी सिद्धान्तको आधारमा मूलप्रवाहीकरण गर्नका लागि बालमैत्री स्थानीय शासनको आवश्यकता रहेको छ ।

२.२ बालबालिका सम्बन्धी विद्यमान कानुनी व्यवस्था

२.२.१ नेपालको संविधान

नेपालको संविधानको मौलिक हक अन्तर्गत समानताको हक, बालबालिकाको हक र सामाजिक सुरक्षाको हकमा बालबालिका सम्बन्धी देहाय बमोजिमको प्रावधान रहेको छ ।

१) समानताको हक (धारा १८)

राज्यले नागरिकहरूका बिच कुनै भेदभाव नगर्ने तर सामाजिक वा सांस्कृतिक दृष्टिले पिछडिएका बालबालिका लगायतका नागरिकको संरक्षण, सशक्तिकरण वा विकासका लागि कानून बमोजिम विशेष व्यवस्था गर्न सकिने प्रावधान समानताको हकमा रहेको छ ।

२) बालबालिकाको हक (धारा ३९) मा देहाय बमोजिमका प्रावधान रहेका छन्

(क) प्रत्येक बालबालिकालाई आफ्नो पहिचान सहित नामकरण र जन्मदर्ताको हक हुनेछ ।

(ख) प्रत्येक बालबालिकालाई परिवार तथा राज्यबाट शिक्षा, स्वास्थ्य, पालन पोषण, उचित स्याहार, खेलकूद, मनोरञ्जन तथा सर्वाङ्गीण व्यक्तित्वविकासको हक हुनेछ ।

(ग) प्रत्येक बालबालिकालाई प्रारम्भिक बाल विकास तथा बालसहभागिताको हक हुनेछ ।

(घ) कुनै पनि बालबालिकालाई कलकारखाना, खानी वा यस्तै अन्यजोखिमपूर्ण काममा लगाउन पाइने छैन ।

(ङ) कुनै पनि बालबालिकालाई बाल विवाह, गैरकानूनी ओसारपसार र अपहरण गर्न वा बन्धक राख्न पाइने छैन ।

(च) कुनै पनि बालबालिकालाई सेना, प्रहरी वा सशस्त्र समूहमा भर्नावा प्रयोग गर्न वा सांस्कृतिक वा धार्मिक प्रचलनका नाममा कुनै पनि माध्यमवा प्रकारले दुर्व्यवहार, उपेक्षा वा शारीरिक, मानसिक, यौनजन्य वा अन्य कुनैप्रकारको शोषण गर्न वा अनुचित प्रयोग गर्न पाइने छैन ।

(छ) कुनै पनि बालबालिकालाई घर, विद्यालय वा अन्य जुनसुकै स्थानर अवस्थामा शारीरिक, मानसिक वा अन्य कुनै किसिमको यातना दिन पाइनेछैन ।

(ज) प्रत्येक बालबालिकालाई बाल अनुकूल न्यायको हक हुनेछ ।

(झ) असहाय, अनाथ, अपाङ्गता भएका, द्वन्द्वपीडित, विस्थापित एवं जोखिममा रहेका बालबालिकालाई राज्यबाट विशेष संरक्षण र सुविधा पाउने हक हुनेछ ।

(ज) उपधारा (४), (५), (६) र (७) विपरीतका कार्य कानून बमोजिमदण्डनीय हुनेछन् र त्यस्तो कार्यबाट पीडित बालबालिकालाई पीडकबाट कानून बमोजिम क्षतिपूर्ति पाउने हक हुनेछ ।

(३) सामाजिक सुरक्षाको हक (धारा ४३)

बालबालिकालाई कानून बमोजिम सामाजिक सुरक्षाको हक हुने प्रावधान रहेको छ ।

(४) राज्यका नीतिहरू (धारा ५१)

श्रम र रोजगार सम्बन्धी नीति (झ)(३) मा बादश्रम लगायत श्रम शोषणका सबै रूपको अन्त्य गर्ने नीति रहेको छ । सामाजिक न्याय र समावेशीकरण सम्बन्धी नीति (ज) ४ मा बालबच्चाको पालन पोषण, परिवारको हेरचाह जस्ता काम र योगदानलाई आर्थिक रूपमा मूल्यांकन गर्ने नीति रहेको छ । साथै (ज) ५ मा बालबालिकाको सवोत्तम हितलाई प्राथमिक रूपमा ध्यान दिने नीति रहेको छ ।

२.२.२ स्थानीय सरकार संचालन ऐन, २०७४

बालबालिकाको हक सम्बन्धी संवैधानिक व्यवस्था अनुसार स्थानीय तहलाई जिम्मेवार बनाउन स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४ मा विभिन्न प्रावधानहरू रहेका छन् । यस ऐनले बालअधिकार प्रवर्द्धन गर्ने ऐनको दफा ११(ज) बमोजिम प्रारम्भिक बाल शिक्षा तथा विद्यालय शिक्षा र अनौपचारिक शिक्षा सम्बन्धी नीति, कानून, मापदण्ड, योजनाको निर्माण, कार्यान्वयन र नियमन गर्ने जिम्मेवारी सम्बन्धित गाउँ नगरपालिकाको रहेको छ । शैक्षिक पूर्वाधार निर्माण र मर्मत सम्भार, आधारभूत तहको परीक्षा व्यवस्थापन, स्थानीय पुस्तकालय र वाचनालयको सञ्चालन तथा व्यवस्थापन, माध्यमिक तहसम्मको शैक्षिक कार्यक्रमको समन्वय र नियमन गर्ने कार्य समेत गाउँनगरपालिकाको कार्यक्षेत्र भित्र पर्दछ । यसैगरी सोही दफाको खण्ड (झ) बमोजिम आधारभूत स्वास्थ्य र सरसफाई सम्बन्धी नीति, कानून, मापदण्ड, योजनाको निर्माण, कार्यान्वयन र नियमन, आधारभूत स्वास्थ्य सेवाको सञ्चालन र प्रवर्द्धन, स्वस्थ खानेपानी तथा खाद्य पदार्थको गुणस्तर र वायु तथा ध्वनिको प्रदूषण नियन्त्रण, सरसफाई सचेतनाको अभिवृद्धि र स्वास्थ्यजन्य फोहरमैलाको व्यवस्थापन समेत स्थानीय तहको अधिकार क्षेत्रमा रहेको छ ।

ऐनको दफा १२ उपदफा २ खण्ड (१) को ग ले बालमैत्री स्थानीय शासन प्रवर्द्धन गरी बालमैत्री वडा घोषणा गर्ने जिम्मेवारी गाउँनगरपालिकाको वडालाई दिएको छ । बालउद्यानको व्यवस्था, प्रारम्भिक बाल विकास केन्द्र सञ्चालन र व्यवस्थापन, पुस्तकालय, वाचनालय, सामुदायिक सिकाई केन्द्र व्यवस्थापन, बालक्लब तथा बालसञ्जालको संचालन र व्यवस्थापन, वडातहको स्वास्थ्य केन्द्र तथा उपकेन्द्रको व्यवस्थापन, बालबालिकाहरूलाई बि.सि.जि।, पोलियो, भिटामिन ए को व्यवस्था, पोषण कार्यक्रमको सञ्चालन, अन्तरव्यालय तथा बालक्लब मार्फत खेलकुद कार्यक्रमको सञ्चालन, प्रचलित कानून बमोजिम घटना दर्ता सम्बन्धी जनचेतना कार्यहरू समेत वडाको जिम्मेवारीमा रहेका छन् । यस्तै महिला विरुद्धको हिंसा, छुवाछुत, दहेज तथा दाइजो, हलिया प्रथा, छाउपडी, कमलरी प्रथा, बालश्रम, मानव बेचबिखन, निरक्षरता जस्ता सामाजिक कुरीति र अन्धविश्वासको अन्त्य गर्ने, गराउने, सडक बालबालिकाको उद्धार र पुर्नस्थापना गर्ने गराउने, प्राङ्गारिक कृषि, सुरक्षित मातृत्व, विद्यार्थी भर्ना, पूर्ण खोप, खुला दिसामुक्त क्षेत्र, वातावरणमैत्र, बालमैत्री शासन जस्ता प्रवर्द्धनात्मक कार्यहरू गर्ने, गराउने जिम्मेवारी समेत वडाको हुने प्रावधान रहेको छ ।

गाउँपालिका तथा नगरपालिकाले आफ्नो अधिकार क्षेत्रभित्रका विषयमा स्थानीयस्तरको विकासका लागि आवधिक, वार्षिक, रणनीतिगत, विषय क्षेत्रगत, मध्यकालीन तथा दीर्घकालीन विकास योजना बनाउँदा नेपाल सरकार र प्रदेश सरकारको नीति, लक्ष्य, उद्देश्य, समयसीमा र प्रकृत्यासंग अनुकूल हुनेगरी गर्नुपर्ने र सबै प्रकृत्यामा बालबालिका लगायतका अन्तरसम्बन्धित विषयलाई समावेश गर्नुपर्ने व्यवस्था समेत यस ऐनले गरेको छ ।

२.२.३ बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५

प्रत्येक बालक जन्मेपछि निजको बाबु भए बाबुले, बाबु नभए आमाले र आमा पनि नभए परिवारका अन्य सदस्यले आफ्नो धर्म, संस्कृति र चलन अनुसमर बालकको नाम राखिदिनु पर्ने र बालकको बाबु, आमा वा परिवारको कुनै सदस्य जीवित नरहेकोमा वा पत्ता नलागेकोमा बालकलाई पाल्ने व्यक्ति वा संस्थाले बालकको नाम राखिदिनु पर्ने

व्यवस्था बालबालिका सम्बन्धी ऐन २०७५ ले गरेको छ । यसैगरी यस ऐनमा बाबु, आमा ले आफ्नो परिवारको आर्थिक अवस्था अनुसार प्रत्येक बालकको पालन पोषण गर्नुका अतिरिक्त निजको शिक्षा, स्वास्थ्योपचार, खेलकुद तथा मनोरञ्जनका सुविधाहरूको व्यवस्था गर्नुपर्ने प्रावधान रहेको छ । उक्त ऐनले बालबालिकाको बाँच्न पाउने अधिकार, नाम, राष्ट्रियता र पहिचानको अधिकार, भेदभाव विरुद्धको अधिकार, बाबु आमासंग बस्ने र भेटघाट गर्ने अधिकार, संरक्षणको अधिकार, पोषण तथा स्वास्थ्यको अधिकार, खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सांस्कृतिक अधिकार र शिक्षाको अधिकारलाई बालबालिकाको अधिकारको रूपमा सुनिश्चित गरेको छ । त्यसैगरी बालबालिकासंग सम्बन्धित विषय हेर्ने बाल अदालतको गठन गर्ने व्यवस्था रहेको छ । बालअधिकारलाई सुनिश्चित गर्न सहयोग पुऱ्याउन केन्द्रिय बाल न्याय समिति र जिल्ला बाल न्याय समितिको व्यवस्था समेत रहेको छ । प्रदेश तथा स्थानीय तहमा बाल अधिकारको विषयलाई संस्थागत गर्न राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद, प्रदेश तथा स्थानीय तहको बाल अधिकार समितिको व्यवस्था समेत रहेको छ ।

२.२.४ बालअधिकार सम्बन्धी महासन्धी १९८९

बालअधिकारलाई परिभाषित गर्ने विभिन्न महासन्धीहरू बनेका छन् र विश्वभर कार्यान्वयनमा रहेका छन् । यीमध्ये सन् १९८९ मा संयुक्त राष्ट्रसंघको महासभाबाट सर्वसम्मत रूपमा पारित भएको बालअधिकार सम्बन्धी महासन्धी बालअधिकारका सन्दर्भमा अत्यन्तै महत्वपूर्ण एक दस्तावेज हो। यस महासन्धिले बालबालिकाका जीवनरक्षा, विकास, सुरक्षा वा संरक्षण तथा सम्मानपूर्वक सक्रिय जीवनका लागि आवश्यक सबै आधारभूत अधिकारको विश्वव्यापी रूपमा नै स्पष्ट आधार तयार गरेको छ । नेपालले सन् १९९० को सेप्टेम्बर १४ तारिखमा यस महासन्धिलाई अनुमोदन गरी नेपाली बालबालिकाको हक अधिकारको परिपूर्तिका लागि यो महासन्धि कार्यान्वयन गरिरहेको छ। अहिलेसम्म विश्वका १९३ राष्ट्रले बालअधिकारसम्बन्धी महासन्धी १९८९ लाई अनुमोदन गरेकाले महासन्धीमा व्यवस्था भएका बालअधिकारका प्रावधानहरूले विश्वस्तरमा नै स्वीकृति पाएको देखिन्छ।

२.२.५ दिगो विकास लक्ष्यः

संयुक्त राष्ट्रसंघको पहलमा सन् २०३० सम्म प्राप्त गर्ने गरी तयार गरिएको विश्वव्यापी लक्ष्यहरू नै दिगो विकासका लक्ष्यहरू हुन् । जसमा १७ वटा मूल लक्ष्य तथा १६९ परिमाणत्मक लक्ष्यहरू तोकिएका छन् । दिगो विकासका कूल १७ लक्ष्यहरू मध्ये १, २, ३, ४, ५, ६, ९, ११, १६ र १७ गरी १० वटा लक्ष्यहरू बालबालिका र महिला संग सम्बन्धित रहेका छन् । जसमध्ये लक्ष्य ४ सबैका लागि समावेशी र गुणस्तीय शिक्षा सुनिश्चित गर्ने, लक्ष्य ५ लैङ्गिक समानता हासिल गर्ने र किशोरीहरूको सशक्तीकरण गर्ने, लक्ष्य ६ सबैका लागि खानेपानी तथा सरसफाइको उपलब्धता गर्ने, लक्ष्य ९ बलियो पूर्वाधार निर्माण गर्ने र दिगो औद्योगिकीकरणको प्रवर्द्धन गर्ने, लक्ष्य ११ नगरहरू र मानववस्तीहरूलाई समावेशी, सुरक्षित र दिगो बनाउने, लक्ष्य १६ समावेशी समाजको प्रवर्द्धन गर्ने र सबैलाई न्यायमा पहुँच प्रदान गर्ने, र लक्ष्य १७ कार्यान्वयन प्रक्रिया मजबुत बनाउने र साझेदारीलाई पुनर्जीवन दिने लक्ष्यहरू बालबालिकाको सर्वाङ्गिक विकासको लागि आवश्यक पर्ने सेवा सुविधा उपलब्ध गराउने, पूर्वाधार विकास गर्ने, निर्मित पूर्वाधार दिगो बनाउने र सरकारी, गैरसरकारी तथा निजी क्षेत्र र विकास साझेदारको संलग्नतामा लक्ष्य पूरा गर्ने विषय रहेका छन् ।

सन् २०३० सम्ममा न्यायपूर्ण तथा समृद्ध मुलुक बनाउने परिकल्पना साथ नेपालको दिगो विकास लक्ष्यहरू तयार भई स्वीकृत भइसकेको छ । राज्यको पुर्नसंरचना पश्चात आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षा, प्राथमिक स्वास्थ्य उपचार, पिउने पानीको आपूर्ति र सरसफाई, कृषि, आधारभूत पूर्वाधारहरू, सामाजिक सुरक्षा र विपद् व्यवस्थापनका विषयहरू स्थानीय तहको क्षेत्राधिकारका विषय बनेका छन् । जुन विषयहरू दिगो विकास लक्ष्यसंग प्रत्यक्ष सम्बन्धित रहेका छन् ।

क) बालअधिकारका आधारभूत सिद्धान्तहरू (General Principles of the CRC)

संयुक्त राष्ट्रसंघको बालअधिकारसम्बन्धी महासन्धि १९८९ का सन्दर्भमा संयुक्त राष्ट्रसंघीय बालअधिकार समितिले निम्न चार प्रावधानलाई सिद्धान्तका रूपमा स्वीकार गरेको छ । यिनीहरू महासन्धीमा व्यवस्था भएका अधिकारका प्रावधान समेत हुन् । यी सिद्धान्तहरू महासन्धीमा व्यवस्था भएका सबै अधिकार कार्यान्वयनका सन्दर्भमा समेत समान रूपमा लागू हुन्छन्।

१. भेदभाव रहित (Non Discrimination)

सबै बालबालिकालाई बिना भेदभाव, बिना पक्षपात सम्पूर्ण अधिकारहरु उपलब्ध गराउनु पर्दछ । कुनै पनि बालबालिकालाई निजको वा उनीहरुका बाबुआमा, अभिभावकको जाति, रंग, लिंग, भाषा, धर्म, राजनैतिक वा अन्य विचारहरु, राष्ट्रिय जातीय वा सामाजिक उत्पत्ति, सम्पत्ति, अशक्तता, जन्म वा अन्य हैसियतको आधारमा भेदभाव नगरी समान रुपमा सम्मान गर्नुपर्दछ ।(धारा २)

२. बालबालिकाको सर्वोत्तम हित

बालबालिकाका निम्ति गरिने प्रत्येक कार्यहरुमा बालबालिकाको सर्वोत्तम हितलाई ध्यान दिनु पर्दछ । सार्वजनिक तथा कल्याणकारी संस्थाहरु, अदालत, प्रशासनिक निकाय, विधायिका लगायत सबैले बालबालिकासँग सम्बन्धीत कार्य गर्दा बालबालिकाको सर्वोत्तम हितलाई प्राथमिकता दिनुपर्दछ ।(धारा ३)

३. दीर्घ जीवन र विकास

बाँच्न पाउनु बालबालिकाको जन्म सिद्ध अधिकार हो । बालबालिकाको दीर्घ जीवन र विकासका निम्ति राज्यले यथासम्भव बढी भन्दा बढी प्रयास गर्नु पर्दछ ।(धारा ६)

४. बालबालिकाको विचार र भावनाको कदर

बालबालिकाहरुसँग सम्बन्धीत विषयमा उनीहरुले आफ्नो विचार व्यक्त गर्न पाउनु पर्छ । बालबालिकाका विचार र भावनाको कदर गर्दै उनीहरुको उमेर र परिपक्वता अनुसार उचित मान्यता पनि दिइनुपर्दछ । बालबालिकालाई पनि समाजको एक अभिन्न अंग मानी सहभागी गराइनु पर्दछ ।(धारा १२)

२.२.६ बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका २०६८

बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन कार्यविधि, २०६८ तत्कालीन समयका स्थानीय निकायहरुलाई बालमैत्री स्थानीय शासनको अवधारणा लागु गर्न दिशानिर्देश गर्ने मुख्य उद्देश्यले ल्याइएको थियो । यस कार्यविधिले बालमैत्री स्थानीय शासनको प्रवर्द्धनको लागि संस्थागत संरचनाको व्यवस्था, कार्यजिम्मेवारी , अनुगमन मुल्याङ्कन सम्बन्धी व्यवस्था, कोषको व्यवस्थाका साथै बालमैत्री गाउँ विकास समिति तथा बालमैत्री नगरपालिका घोषणाका लागि पुरा गर्नुपर्ने ३९ वटा सूचकहरुको व्यवस्था गरेको थियो ।

२.२.७ बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका २०७८

बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका, २०७८ नेपाल सरकार माननीय मन्त्रिस्तरीय निर्णय बाट २०७८ असार २७ गते स्वीकृत भई कार्यान्वयनमा आएको र बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणा कार्यविधि २०७९ कार्यान्वयनमा रहेको छ । हाल यसै निर्देशिका अनुसार बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणाका कृयाकालापहरु संचलनमा आईरहेका छन ।

२.२.८ बाल विवाह अन्त्यका लागि राष्ट्रिय रणनीति, २०७२

विवाह गर्ने वा नगर्ने भन्ने विषय प्रत्येक व्यक्तिको नैसर्गिक अधिकार हो । मानव अधिकारको दृष्टिकोणबाट आफूले रोजेको व्यक्तिसँग विवाह गर्न पाउने र आफ्नो भविष्यको मार्गचित्र तय गर्ने प्रत्येक नागरिकको हक अधिकार सुनिश्चित हुनुपर्दछ । यसका लागि प्राय सबैमुलुकहरुले विवाहको लागि न्यूनतम उमेर तोकेका हुन्छन् । नेपालको देवानी संहितामा विवाहको लागि कानुनी उमेर २० बर्ष तोकिएको छ । नेपालको संबैधानिक इतिहासमा संविधानले बाल विवाहलाई पहिलो पटक बालअधिकार हननको बिषयको रुपमा उल्लेख गरी दण्डनीय अपराधको रुपमा स्वीकार गरेकोछ । बाल विवाह उच्च रहेका मुलुकहरुमध्ये नेपाल अग्रपंक्तिमा रहेको छ ।

दक्षिण एशियामा नेपाल बंगलादेश र भारत पछि तेश्रो स्थानमा पर्दछ । बालकको तुलनामा संख्यात्मक रुपमा बढी बालिकाको विवाह १८ वर्ष नपुग्दै हुने गरेको अध्ययनबाट देखिएको छ । यसो हुनुमा महिलाभन्दा पुरुषको उमेर सामान्यतया बढी हुनुपर्ने सामाजिक एवं सांस्कृतिक मान्यता, लैंगिक विभेद, गरीबी, अशिक्षा, असुरक्षा जस्ता कारणहरु प्रमुख रुपमा देखिएका छन् । बाल विवाहले बालबालिकालाई आधारभूत अधिकारबाट बञ्चित मात्र गराउँदैन उनीहरु आफ्नो भविष्यको छनोट गर्ने अधिकार तथा सो सम्बन्धमा निर्णय लिने प्रकृत्यामा सहभागी हुने अवसरबाट पनि

बञ्चित हुन्छन्। बिशेष गरी बालिका र महिलाको सन्दर्भमा बाल विवाहले एउटा मात्र अधिकारको उल्लंघन नगरी उनीहरूको जीवनचक्रमा थुप्रै अधिकार उल्लंघनको श्रृंखला सिर्जना गरी थप हिंसाको कुचक्रमा पर्ने अवस्था रहन्छ । बाल विवाहको कारण बैवाहिक जीवन दिगो नहुने, परिपक्व नभई सन्तान जन्माउदा स्वास्थ्य सम्बन्धी विभिन्न समस्याहरू देखिने, लैंगिक हिंसा, यौनजन्य हिंसा, बालश्रम, वेचविखन जस्ता थप हिंसाहरूले बालिका र महिलाहरू थप प्रभावित हुन पुग्दछन् । कालान्तरमा समाज विकास प्रकृत्यामा महिलाहरूको भूमिका र सहभागितालाई न्यून बनाई सभ्य, सुसंस्कृत एवं समतामूलक समाज निर्माण गर्न बाल विवाह बाधक बन्न पुग्दछ ।

बालबालिका सम्बन्धी राष्ट्रिय नीति, २०६९ ले बाल विवाहलाई बालबालिकाको हक अधिकार प्रचलनका लागि बाधकको रूपमा पहिचान गरेको छ । राष्ट्रिय रणनीति ८.९ मा बाल विवाह रोक्न सरकार र विकासका साझेदार संस्थाहरूको सहकार्यमा समुदायस्तरका संघसंस्थाहरूलाई परिचालन गर्ने, बाल विवाह विरुद्धको उजुरी सक्रियताका साथ लिने र कारवाही गर्ने व्यवस्थाका साथै बाल विवाह रोक्ने कार्यका लागि स्थानीय तहलाई थप जिम्मेवारी दिइने कुरा उल्लेख गरिएको छ । यसैगरी राष्ट्रिय रणनीति ९.३ मा स्थानीय स्तरसम्म बालबालिकाको बेचविखन, ओसारपसार र बाल विवाह विरुद्ध सचेतना तथा जागरण कार्यक्रम सञ्चालन र गाँउस्तरमा बाल संरक्षणको विषयमा चेतना अभिवृद्धि गर्न संचार लगायत अन्य उपयुक्त माध्यमको परिचालन गरिने कुरा उल्लेख छ ।

२.२.९ पन्धौ योजना (२०७६।२०७७-२०८०।२०८१)

पन्धौ योजना (२०७६।२०७७-२०८०।२०८१)

पन्धौ योजना (२०७६।२०७७-२०८०।२०८१) मा बाल विवाहको रोकथाम लगायत विभिन्न प्रकारका सामाजिक दुर्व्यवहार अन्त्य गर्ने लक्ष्य लिइएको छ ।

२.३ बालमैत्री स्थानीय शासनको पृष्ठभूमि

हेटौडा उपमहानगरपालिकाले लामो समय देखि बाल अधिकारका क्षेत्रमा विभिन्न कार्यक्रमहरू संचालन गर्दै आईरहेको सन्दर्भमा २०७९ भदौ ५ गते बालमैत्री स्थानीय शासन नीतिगत अवलम्बन तथा घोषणा सम्बन्धी उपमहानगरपालिका स्तरीय अभिमुखिकरण कार्यक्रम गरी यस उपमहानगरपालिकाले बालमैत्री स्थानीय शासन सम्बन्धी कार्यक्रमहरूलाई थप प्रभावकारीताका साथ अघि सारेको हो । उपमहानगरपालिकाले २०८० मंसिर भित्रमा बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणा गर्ने कार्ययोजना सहितको प्रतिबद्धता गरी बालमैत्री स्थानीय शासन सम्बन्धी अभियान संचालन गरेपछि यस वडाले बालमैत्री स्थानीय शासन नीतिगत अवलम्बन तथा घोषणा सम्बन्धी वडा स्तरीय अभिमुखिकरण कार्यक्रम गरी बालमैत्री स्थानीय शासन वडागत अवधारणाको सुरु गरेको हो । वडाले २०८० असोज मसान्त सम्ममा बालमैत्री स्थानीय शासनयुक्त वडा घोषणा गर्ने प्रतिबद्धता सहित वडामा बालमैत्री स्थानीय शासनका विभिन्न कार्यक्रमहरू गर्दै आएको छ ।

बालबालिकालाई मित्रवत वा मैत्रीपूर्ण व्यवहार गर्नु नै बालमैत्री हो। अर्को अर्थमा बालमैत्री भन्नाले बालबालिकालाई मनपर्ने, उनीहरूलाई सहज, रमाइला र सुरक्षित लाग्ने तथा बालअधिकार हनन् नहुने व्यवहार वा वातावरण भन्ने बुझिन्छ। जस्तै: विद्यालयमा बालबालिका अनुकूल वातावरण हुनु, शिक्षकले बालबालिकालाई साथी जस्तै व्यवहार गर्नु, घरमा अभिभावकले बालबालिकालाई राम्रो व्यवहार गर्नु आदि। यस्तै बालबालिकाको लिङ्ग, जाति, भाषा, धर्म आदिको आधारमा भेदभाव नगर्नु बालबालिका सम्बन्धी विषयमा बालबालिकाका विचारहरू सुन्नु र कदर गर्ने वातावरणलाई बालमैत्री भनिन्छ।

२.३.१ बालमैत्री

बालबालिकालाई मित्रवत वा मैत्रीपूर्ण व्यवहार गर्नु नै बालमैत्री हो। अर्को अर्थमा बालमैत्री भन्नाले बालबालिकालाई मनपर्ने, उनीहरूलाई सहज, रमाइला र सुरक्षित लाग्ने तथा बालअधिकार हनन् नहुने व्यवहार वा वातावरण भन्ने बुझिन्छ। जस्तै: विद्यालयमा बालबालिका अनुकूल वातावरण हुनु, शिक्षकले बालबालिकालाई साथी जस्तै व्यवहार गर्नु, घरमा अभिभावकले बालबालिकालाई राम्रो व्यवहार गर्नु आदि। यस्तै बालबालिकाको लिङ्ग, जाति, भाषा, धर्म आदिको आधारमा भेदभाव नगर्नु बालबालिका सम्बन्धी विषयमा बालबालिकाका विचारहरू सुन्नु र कदर गर्ने वातावरणलाई बालमैत्री भनिन्छ।

२.३.२ बालमैत्री स्थानीय शासन

बालमैत्री स्थानीय शासन स्थानीय तहमा बाल अधिकार सुनिश्चित गर्न ल्याइएको शासकीय अवधारणा हो । यस अवधारणामा बाल बचाउ, बाल संरक्षण, बाल विकास र बाल सहभागितालाई बाल अधिकारका चार पक्षलाई मुख्य आधारको रूपमा लिइएको छ।नेपालको संविधान, स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४, बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५, बाल अधिकार सम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय महासन्धि (CRC), १९८९, पन्ध्रौं योजना लगायतका कानून, नीति तथा कार्यक्रमहरूमा बाल अधिकारको समग्र पक्षलाई सम्बोधन गर्न विभिन्न व्यवस्था गरिएको छ।स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ , बालमैत्री स्थानीय शासन राष्ट्रिय रणनीति, २०६८, बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका २०७९ र बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणा कार्यविधि, २०७९ का बाल बचाउ, बाल संरक्षण, बाल विकास र बाल सहभागिता जस्ता बाल अधिकारका सवाललाई स्थानीय तहको नीति, संरचना, प्रणाली, कार्य प्रक्रिया र व्यवहारमा संस्थागत गर्ने शासकीय पद्धति नै बालमैत्री स्थानीय शासन हो ।

२.४ बालमैत्री स्थानीय शासनको कार्यक्षेत्र

बाल बचाउ, बाल संरक्षण, बाल विकास र बाल सहभागिता जस्ता बाल अधिकारका सवालहरूनै बालमैत्री स्थानीय शासनको क्षेत्रहरू हुन् ।

२.४.१ बाल बचाउ

बालबालिकालाई पोषणयुक्त खाना, आवास, लता कपडा, औषधी, तोकिएका खोपहरू, स्तनपान गर्न पाउने अधिकार, अभिव्यक्तिको स्वतन्त्रता, राष्ट्रियताको अधिकार, भेदभाव विरुद्धको अधिकार, हेरचाह र पालनपोषणको अधिकार र स्वास्थ्यको अधिकार तथा आराम गर्न पाउने अधिकार, खेलकुद, मनोरन्जन एवम् सांस्कृतिक अधिकार बालबालिकाको बाँच्न पाउने अधिकार अन्तर्गत पर्दछन्।

२.४.२ बाल संरक्षण

बाल संरक्षण अन्तर्गत बालबालिकाको नाम र जन्म दर्ता, आफू विरुद्ध हुने सबै प्रकारका हिंसा, दुर्व्यवहार, बेचबिखन, ओसार पसार शोषण र बेवास्ताबाट संरक्षण प्राप्त गर्ने अधिकार, अपाङ्गता भएका, द्वन्द्वपीडित, विस्थापित एवम् जोखिममा परेका र सडक बालबालिकालाई सुनिश्चित भविष्यको लागि स्थानीय तहबाट पुर्‍याइने विशेष संरक्षण, बालबालिकालाई निजको बाबु आमा, संरक्षक, शिक्षक वा जोसुकैबाट हुने शारीरिक तथा मानसिक यातना र अमानवीय व्यवहार विरुद्ध संरक्षण जस्ता विषय पर्दछन्।

२.४.३ बाल विकास

बाल विकास अन्तर्गत बालबालिकाको शारीरिक, मानसिक र संवेगात्मक विकास सहितको व्यक्तित्व विकासका लागि शिक्षा, संरक्षकत्व प्राप्त गर्ने जस्ता अधिकारलाई सम्झनुपर्दछ। बालबालिकासँग सम्बद्ध विषयगत क्षेत्रहरू जस्तै सार्वजनिक भौतिक सुविधाहरू, भवन, विद्यालय, अस्पताल, उद्यान, मनोरन्जनस्थल, सडकपेटी, जेब्राक्रसिङ आदिको उपयोगमा बालबालिकाको अधिकार सुरक्षित रहने विषयहरू पनि विकासको अधिकारभित्र पर्दछन्।स्थानीय आवश्यकता र सम्भावनाको आधारमा बालप्रतिभा उजागर हुनेगरी सञ्चालन गरिने विभिन्न अतिरिक्त क्रियाकलापहरू बाल विकासका क्षेत्रभित्र पर्दछन्।

२.४.४ बाल सहभागिता

बालबालिकाको सरोकारका विषय र उनीहरूको जीवनमा प्रत्यक्ष प्रभाव पार्ने नीतिहरूको निर्माण तथा निर्णय प्रकृत्यामा बालबालिकाको कुरा सुनुवाई गर्ने र उनीहरूको विचारको कदर गर्ने, सामाजिक र सांस्कृतिक क्रियाकलाप तथा जीवनका हरेक पक्षमा विना रोकतोक र विना भेदभाव सहभागी हुन पाउने, आस्था अनुसारको धर्ममा संलग्न हुन पाउने, कुनै पनि विषयको जानकारी राख्न र अभिव्यक्त गर्न पाउने, रचनात्मक कार्य गर्न तथा संघ-संस्था खोल्न वा सहभागी हुन पाउने लगायतका अधिकारहरू नै बालबालिकाको सहभागिताको अधिकार हो । बालबालिकाले आफूलाई विभिन्न स्थानमा सहभागी गराउदै सिक्ने, अनुभव गर्ने, अनुभूति गर्दै यसलाई व्यवहारिक तरिकाबाट आत्मसाथ गर्दै आफूलाई परिपक्व र सक्षम बनाउदै लैजानु बाल सहभागिता हो।

२.५ बाल समूह सम्बन्धि विवरण

बालकलबको प्रकार र लिङ्गको आधारमा सहभागिता						
क्र.सं.	बालकलबको विवरण	बालिका	बालक	अ. बालिका	अ. बालक	जम्मा
१	विद्यालयमा आधारित बालसमूह	५५	४५	०	०	१००
२	समुदायमा आधारित बालसमूह	२५८	२६७	०	०	५२५
जम्मा :		३१३	३१२	०	०	६२५

स्रोत: महिला बालबालिका तथा समावेशीकरण महाशाखा

यस वडामा विद्यालयमा आधारित बालसमूह र समुदायमा आधारित बालसमूहमा गरी जम्मा ६२५ जना बालबालिकाको सहभागिता रहेको छ जसमा ३१३ जना बालिका र ३१२ जना बालकको सहभागिता रहेको छ ।

२.६ वडा तहको शासकिय संरचनामा बाल सहभागिता

क्र.सं.	शासकीय संरचनामा	बालक	बालिका	जम्मा संख्या
१	बालमैत्री स्थानीय शासन वडा समिति	१	१	२
२	वडा बालअधिकार समिति	१	१	२
३	विद्यालय व्यवस्थापन समितिहरु (४ विद्यालयमा)	४	४	८
४	स्वास्थ्य व्यवस्थापन समिति	१	१	२
५	बालसमूह २५ ओटामा	३१३	३१२	६२५
६	वडा बाल समूह संजाल	१२	१३	२५

स्रोत: महिला बालबालिका तथा समावेशीकरण महाशाखा

२.७ बालमैत्री स्थानीय शासन वडा समितिको विवरण

क्र.सं.	नाम थर	पद	प्रतीनिधित्व गरेको निकाय	कैफियत
१	श्री सुकराम केसि	अध्यक्ष	वडा अध्यक्ष	९८५५०९२७७०
२	श्री कमला पौडेल	सदस्य	वडा सदस्य	९८४५२८९७४५
३	श्री विष्णु राना मगर	सदस्य	वडा सदस्य	९८४५३९५३०७
४	श्री प्रकाश श्रेष्ठ	सदस्य	लामसुरे सहरी स्वास्थ्य केन्द्र प्रमुख	९८४५४२७५८५
५	निरञ्जन प्रसाद ढकाल	सदस्य	प्रगति मावि प्राचार्य	९८४५०२८३७७
६	श्री रमिला सापकोटा	सदस्य	टो वि स वडा समन्वय अध्यक्ष	९८४५०२९८५७
७	श्री धर्मराज धिमाल	सदस्य	त्रिवेणी आधारभुत विद्यालय अध्यक्ष	९८५५०३९३४४
८	श्री नविन केसी	सदस्य	कृष्ण आदर्श बोर्डिङ सञ्चालक	९८५५०६८२६५
९	सचिता भट्टराई	सदस्य	महिला स्वास्थ्य स्वयम सेविका	९८५५०२८९९७
१०	श्री प्रमुख ज्यू	सदस्य	इलाका प्रहरी कार्यालय प्रमुख	९८५५०९०४४९
११	श्री कृष्मा बर्मा	सदस्य	बाल संजाल प्रतिनिधि बालिका	९७४५३२९०३२
१२	अमृत अधिकारी	सदस्य	बाल संजाल प्रतिनिधि बालक	९८४५८२९८६८
१३	श्री धिरेन्द्र चौधरी	सदस्य सचिव	वडा सचिव	९८४५२७८७०८
क्र.सं.	नाम थर	पद	प्रतुनिधित्व गरेको निकाय	कैफियत

२.८ बाल भेला र बाल सहभागिता

बालमैत्री स्थानीय शासनका चुचक स्थानीय तहको योजना तर्जुमा पूर्व वार्षिक रूपमा वडा र गाउँ-नगरपालिका तहमा बालभेला आयोजना गरी बालभेलाको प्राथमिकता तोकिएका विषयलाई स्थानीय तहको योजना तर्जुमा प्रक्रियामा समावेश गरिएको हुनेछ भन्ने रहेको छ जासको कार्यान्वयन सतप्रिशत हुनु पर्दछ यसै सन्दर्भमा यस हेतौडा उपमहानगरपालिका ले अर्थपूर्ण बालसहभागिता सुनिश्चित गर्नको लागि आ.व. २०८०/१९८१ को योजना तर्जुमाको चरणमा नगर स्तरको बालभेला आयोजना गरेको हो ।

खण्ड ३ वडाको जनसंख्या

३.१ लिङ्ग, उमेर समूह तथा जातिगत आधारमा जनसंख्या

३.१.१ लिङ्गको आधारमा जनसंख्या

यस वडा नं. ९ मा कुल २१९५ घरपरिवारमा १०५०६ जना रहेका छन् जसमा बालिकाको संख्या १२६२ जना अर्थात १२% र बालकको संख्या १४४५ बालिका अर्थात १४% गरी जम्मा २७०७ जना रहेका छन् । यसैगरी महिलाको जनसंख्या ३९१३ जना अर्थात ३७% र पुरुष ३८८६ जना अर्थात ३७% गरी जम्मा ७७९९ जना रहेको छ ।

लिङ्गको आधारमा जन-संख्या				लिङ्गको आधारमा घरमुली	
क्र.स.	लिङ्ग	प्रतिशत	संख्या	प्रतिशत	संख्या
१	महिला	४९.३	५१७५	२८.२	६१९
२	पुरुष	५०.७	५३३१	७१.५	१५७०
	उत्तर नदिने			०.२७	६
		१००	१०५०६	१००	२१९५

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा कुल जनसंख्या मध्ये ५१७५ अर्थात ४९.३% महिलाको जनसंख्या रहेको छ । यसैगरी ५३३१ अर्थात ५०.७% पुरुषहरूको जनसंख्या रहेको छ । संख्याको आधारमा झण्डै बराबरीजस्तै देखिने जनसंख्या भएतापनी परिवारको नेतृत्व तहमा भने पुरुषहरूको नै नेतृत्व बढी रहेको पाइन्छ । २१९५ घरघुरी रहेकोमा ७१.५% अर्थात १७७० परिवारको नेतृत्व पृथिसात्मक परिपाटीमानै रहेको छ भने ६१९ घरपरिवारको नेतृत्व महिलाले गरेका छन् यो कुल घरपरिवारको २८.२% हो

३.१.२ उमेर समूहका आधारमा जनसंख्या

क) बालबालिकाको जनसंख्या विवरण						
क्र.सं.	उमेर समूह	बालिका	बालक	बालिका संख्या	बालक संख्या	जम्मा संख्या
१	जन्मे देखि १ वर्ष सम्म	१	१	५८	८३	१४१
२	१ देखि २ वर्ष	१	१	६३	७०	१३३
३	३ देखि ५ वर्ष	२	२	२१६	२२९	४४५
४	६ देखि १० वर्ष	४	४	४१०	४०९	८१९
५	११ देखि १८ वर्ष	५	६	५१५	६५४	११६९
	जम्मा	१२	१४	१२६२	१४४५	२७०७

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा कुल जनसंख्या १०५०६ जना रहेकोमा बालिकाको संख्या १२६२ जना र बालक १४४५ जना गरी जम्मा २७०७ जना रहेका छन् । यस वडाको कुल जनसंख्याको २९% जनसंख्या बालबालिकाको रहेको छ । यसरी बालबालिकाको विभिन्न उमेर समूहको तथ्याङ्कलाई हेर्ने हो भने कुल जनसंख्याको २६% जनसंख्या बालबालिकाको रहेको छ । बालबालिकाको संख्यामा पनि ११ देखि १८ वर्ष समूहका बालबालिका सबैभन्दा धेरै अर्थात ५१५ जना जना रहेको छ ।

ख) अठार वर्ष माथिको जनसंख्या विवरण						
क्र.सं.	उमेर समूह	महिला	पुरुष	महिला संख्या	पुरुष संख्या	जम्मा संख्या
६	१९ देखि २५ वर्ष	६.२३	५.५५	६५४	५८३	१२३७
७	२६ देखि ३० वर्ष	६.१	५.२३	६४१	५४९	११९०
८	३१ देखि ४० वर्ष	९.४५	१०.०५	९९३	१०५६	२०४९

९	४१ देखि ५० वर्ष	६.०९	६.५९	६४०	६९२	१३३२
१०	५१ देखि ६० वर्ष	४.८४	४.६६	५०९	४९०	९९९
११	६१ देखि ७० वर्ष	२.८१	३.२६	२९५	३४२	६३७
१२	७१ देखि ८० वर्ष	१.२८	१.०५	१३४	११०	२४४
१३	८१ देखि ९० वर्ष	०.४०	०.५४	४२	५७	९९
१४	९१ देखि १०० वर्ष	०.०४	०.०७	४	७	११
१५	१०० वर्ष भन्दा माथिका	०.०१	०	१	०	१
जम्मा		३७	३७	३९१३	३८८६	७७९९

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

३.२ जातिगत आधारमा जनसंख्या

जनसंख्या विवरण						परिवार संख्या विवरण	
क्र.स.	जात/जाति	महिला	पुरुष	जम्मा	प्रतिशत	संख्या	प्रतिशत
१	ब्राह्मण/क्षेत्री	२९८५	३१२७	६११२	५८.१८	१२७४	५८.०
२	जनजाति	१६७४	१६७१	३३४५	३१.८४	७०९	३२.३
३	दलित	१६५	१४६	३११	२.९६	५६	२.६
४	मधेसी	३५१	३८७	७३८	७.०२	१५०	६.८
५						६	०.३
जम्मा		५१७५	५३३१	१०५०६	१००	२१९५	१००

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ७ मा ब्राह्मण/क्षेत्री को बाहुल्यता रहेको छ । कुल १०५०६ जनसंख्या रहेको मा जना रहेकोमा ६११२ जना अर्थात ५८.१८% ब्राह्मण/क्षेत्री रहेका छन् । ब्राह्मण/क्षेत्री महिला २९८५ र ब्राह्मण/क्षेत्री पुरुष ३१२७ जना रहेका छन् । जनजातिको ७०९ घरघुरी रहेको छ । १६७४ जना महिला र १६७१ जना पुरुष गरी जम्मा ३३४५ जना जनजातिहरूको बसोबास रहेको यस वडामा दलित समुदायको ५६ घरघुरी रहेको छ, ५६ घरघुरीमा दलित महिला १६५ र दलित पुरुष १४६ गरी ३११ जान दलितको जनसंख्या रहेको छ । कुल जनसंख्याको २.९६% दलितहरूको संख्या रहेको छ । मधेसीहरूको जनसंख्या ७३७ रहेको छ अर्थात मधेसी महिला ३५१ र मधेसी पुरुष ३८७ छ । कुल जनसंख्याको ७.२% मधेसीहरू जनसंख्या रहेको छ ।

३.३ धर्मका आधारमा जनसंख्या विवरण

धर्मका आधारमा जनसंख्या तथा परिवार संख्या							
क्र.स.	धर्म	महिला	पुरुष	जम्मा	प्रतिशत	परिवार संख्या	परिवार प्रतिशत
१	बौद्ध	५३७	५४६	१०८३	१०.३	२२९	१०.४
२	हिन्दु	४५६०	४७०५	९२६५	८८.१८	१९३३	८८.१
३	इसाई	३६	३८	७४	०.७	१४	०.६
४	मुस्लिम	४२	४२	८४	०.७९९	१३	०.६
५	शिख	०	०	०	०	०	०
६	मानव	०	०	०	०	०	०

७	प्रकृति	०	०	०	०	०	०
८	अन्य	०	०	०	०	०	०
९	उत्तर नआएको	०	०	०	०	६	०.३
जम्मा		५१७५	५३३१	१०५०६	१००	२१९५	१००

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा कुल जनसंख्याको ८८.१८% हिन्दु धर्मालम्बिहरु रहेका छन् । महिला ४५६० र पुरुष ४७०५ गरी ९२६५ जनाले हिन्दु धर्म मान्ने गरेका छन् । परिवार संख्यालाई हेर्ने हो भने कुल २१९५ घरपरिवार संख्या रहेकोमा हिन्दु धर्म मान्ने परिवार संख्या १९३३ अर्थात ८८.१% रहेको छ । यस वडामा बौद्ध धर्म मान्ने जनसंख्या १०.३% रहेको छ । महिला ५३७ र पुरुष ५४६ गरी जम्मा १०८३ जना रहेका छन् । कुल घरपरिवार संख्यामा २२९ परिवार अर्थात १०.४% बौद्ध धर्मालम्बीहरुको रहेको छ । यस वडामा इसाई धर्मालम्बीहरुको पनि बसोवास रहेको छ । वडाको कुल जनसंख्याको ०.७% जनसंख्या इसाई धर्म मान्छन् । महिला ३६ र पुरुष ३८ गरी जम्मा ७४ जनाको १४ घरपरिवार संख्या रहेको छ । यसरी यसै वडामा मुस्लिमहरुको समेत बसोबास रहेको छ । १३ घरपरिवार संख्या रहेको मुस्लिम समुदायको जम्मा जनसंख्या भने ४२ जना महिला सहित ८४ जना रहेको छ । यो कुल जनसंख्याको ०.७९९% हो ।

३.४ भाषाका आधारमा जनसंख्या

भाषाका आधारमा जनसंख्या			
क्र.स.	भाषाहरु	भाषा/भाषी प्रतिशत	भाषा/भाषी संख्या
१	नेपाली	९७.६	२१४२
२	तामाङ	१.४	३०
३	चेपांग	०	१
४	नेवारी	०	१
५	भोजपुरी	०.२	४
६	मैथली	०.४	८
७	हिन्दी	०.१	२
८	उत्तर नआएको	०.३	६
Total :		१००	२१९५

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा भाषाका आधारमा जनसंख्याको विवरण हेर्दा सवैभन्दा धेरै नेपाली भाषिक परिवार संख्या रहेको छ । जसमा २१४२ अर्थात ९७.६६% परिवारले नेपाली भाषा बोल्ने गरेका छन् । वडा नं. ९ मा तामाङ भाषाको प्रयोग १.४% रहेको छ । तामाङ भाषा बोल्ने २५१ घरपरिवार रहेको छ । यसका साथै यस वडामा भोजपुरी, मैथली, हिन्दी, आदि भाषिक समुदायको बसोबास रहेको छ ।

३.५ जन्मदरता सम्बन्धि विवरण

५ वर्ष मुनिका बालबालिका संख्या			जन्मदरता भएका बालबालिका संख्या			प्रतिशत
बालिका संख्या	बालक संख्या	जम्मा संख्या	बालिका संख्या	बालक संख्या	जम्मा संख्या	
३३७	३८२	७१९	३३७	३८२	७१९	१००

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९/७३

यस वडामा जम्मा ५ वर्ष मुनिला ७१९ जना बालबालिका रहेका छन् जसमा ३३७ बालिका र ३८२ बालक रहेकोमा सबै बालबालिकाको जन्मदरता भएको छ । बालमैत्री स्थानीय शासनको सूचक अनुसार पनि ५ वर्ष मुनिका सवै बालबालिको जन्मदरता भएको हुनुपर्ने प्रावधान १००% पुरा भएको हुनु पर्दछ ।

३.६ बाल विवाहको अवस्था

३.६.१ विवाह सम्बन्धी विवरण

कुल विवाहको सम्बन्धी विवरण			
क्र.सं.	लिङ्ग	प्रतिशत	संख्यष
१	महिला	२७	२७
२	पुरुष	७३	७२
३	लैंगिक अल्पसंख्यक	०	०
जम्मा		१००	९९

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

विवाहको अवस्थालाई हेर्ने हो भने यस वडामा ९९ ओटा विवाह भएको पाईन्छ जसमा २७ महिला, ७२ पुरुषको विवाह रहेका छन्।

३.६.२ बाल विवाह सम्बन्धी विवरण

क्र.सं.	कुल विवाह संख्या	२० वर्ष भन्दा कम उमेरमा भएको विवाह संख्या
१	९९	४

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा कुल विवाहको ४.०४% विवाह गैरकानुनि विवाह भएको छ ।

३.६.३ उमेरगत विवाह सम्बन्धी विवरण

यस वडामा ९९ जनाको विवाह भएको पाईन्छ । २७ जना महिला र ७२ जना पुरुषको विवाह भएको हो । उमेर अनुसार विवाहको विवरण यस प्रकार रहेको छ,

उमेरगत विवाह सम्बन्धी विवरण													
महिला	० देखि ५	६ देखि १०	११ देखि १५	१६ देखि १८	१९ देखि २०	२१ देखि २५	२६ देखि ३०	३१ देखि ३५	३६ देखि ४०	४१ देखि ४५	४६ देखि ५०	५० वर्ष भन्दा माथी	जम्मा
महिला	०	०	०	२	०	१४	१०	१	०	०	०	०	२७
पुरुष	०	०	०	०	२	२४	३१	१५	०	०	०	०	७२
लैंगिक अल्पसंख्यक	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
	०	०	०	२	२	३८	४१	१६	०	०	०	०	९९

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा विवाह दर हेर्दा ४ जना बालबालिकाको विवाह २० वर्ष गमेर नपुग्दै भएको छ । १८ वर्ष उमेर पुरा नगरेको बालक २ जनाको बालविवाह भइको हो भने १९ देखि २० उमेर समूहकी २ बालिकाको विवाह भएको हो । जम्मा ४ बालबालिकाको गैरकानुनि अर्थात २० वर्ष उमेर पुरा नहुदै भएको छ नेपालको कानुनले २० वर्ष उमेर पुरा नभई गरीने विवाहलाई गैरकानुनी विवाह मानेको यस्तो विवाह स्वतः बदर समेत हुन्छ उमेर नपुगी गरिने विवाह सामाजिक र कानुननी हिसाबले अपराध समेत मानिन्छ । बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणा कार्यविधि ले निर्दिष्ट गरेका सूचकहरु मध्ये शतप्रतिशत पुरा गर्नु पर्ने सूचकहरु मध्ये बालमैत्री स्थानीय शासन विवाहको अन्त्य भएको हुनु पर्ने छ तर यस वडामा बालविवाहको दर निकै देखिन्छ ।

३.७ प्रति परिवार औषत बालबालिका संख्या

प्रति परिवार औषत बालबालिका

क्र.सं.	घर परिवार संख्या	बालबालिका संख्या	महिला	पुरुष	जम्मा	प्रति परिवार औषत बालबालिका संख्या	प्रति औषत परिवार संख्या
१	२१९५	२७०७	५१७५	५३३१	१०५०६	१.२३	४.७

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ को प्रति परिवार औषत बालबालिका १.२३% रहेको छ । २१९५ घरपरिवारमा गरीएको वस्तुगत विवरण संकल (तथ्याङ्क सङ्कलन) कार्यक्रम २०७९ अनुसार यस वडामा २७०७ जना बालबालिका रहेका छन् । १०५०६ जनसंख्या रहेको यस वडाको प्रति घरपरिवार औषत परिवार संख्या हेर्ने हो भने ४.७% रहेको देखिन्छ ।

३.८ अपाङ्गता भएका बालबालिका सम्बन्धी विवरण

क्र.सं.	अपाङ्गताको प्रकार	प्रतिसत	संख्या
१	शारिरिक अपाङ्गता	३३.३	२
२	दृष्टिबिहिन र न्युन दृष्टिबिहिन	०	०
३	स्वरबोलाई सम्बन्धि	०	०
४	मानसिक बौद्धिक अपाङ्गता	०	०
५	सुस्त श्रवन तथा बहिरा	६६.७	४
६	श्रवन र दृष्टि बिहिन	०	०
जम्मा :		१००	६

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा ६ जना बालबालिकामा विभिन्न प्रकारको अपाङ्गता रहेको छ ।

खण्ड ४ वडाको बाल तथा मातृ स्वास्थ्य

४.१ सुरक्षित मातृत्व कार्यक्रम

सुरक्षित मातृत्व कार्यक्रम अन्तर्गत यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. १ मा गर्भवति महिलाहरुले नियमित गर्भ जाँच गर्ने, आईरन चक्कि खाने र सुत्केरी हुनका लागि स्वास्थ्य संस्थामा जाने गरेका छन् । यसैगरी सुत्केरी पश्चात नवजात शिशु र आमाको जाँच गर्ने गरका छन् यसैगरी नवजात शिशुलाई जन्मिने वित्तिकै आमाको बिगौति दुध खुवउने गरेका छन् । ९३.५६% नवजात शिशुले जन्मिने वित्तिकै आमाको बिगौति दुध खान पाएका छन् भने ८५.८५% बालबालिकालाई ६ महिना सम्म आमाको दुध मात्र खुवाउने गरेको पाईयो । यसका साथै पोषिलो खानेकुरा, खोप र प्रथमिक उपचारको व्यवस्था समेत गरेको पाइन्छ । यसका साथै सुनौलो हजार दिन तथा सुत्केरी प्रोत्साहन कार्यक्रमले समेत सुरक्षित मातृत्व कार्यक्रमलाई सहयोग गराको छ ।

४.२ खोप लगाउने बालबालिका सम्बन्धि विवरण

खोपको सम्बन्धी विवरण						
क्र. सं.	लिङ्ग	बि.सि.जी.(BCG)	डी.पी.टि./हेप.बि. हिव. -2	डी.पी.टि./हेप.बि. हिव.-2	डी.पी.टि./हेप.बि. हिव.-3	दादुरा/रुबेला
१	बालिका	५३	४८	४४	४४	१९
२	बालक	७१	६३	६०	६०	२८
जम्मा संख्या		१२४	१११	१०४	१०४	४७
जम्मा प्रतिशत		९५	८५	८०	८०	३६

खोप सम्बन्धी विवरण								
क्र. सं.	लिङ्ग	हेपटाईटिस वी	पी.सी.भी.	रोटा	पोलियो	एफ.आइ. पी.भी.	दादुरा/ रुबेला -३	जे.इ.
१	बालिका	२८	३६	३८	३५	३४	३	६
२	बालक	४१	४५	४९	४७	४०	२	४
जम्मा संख्या		६९	८१	८७	८३	७४	५	१०
जम्मा प्रतिशत		५३	६२	६७	६३	५७	४	८

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा ९५% बालबालिकाले मात्र बि.सि.जी. खोप लगाएका छन् ।

४.३ कुपोषणबाट प्रभावित बालबालिका सम्बन्धी विवरण

क्र.सं.	५ वर्ष मुनिका बालबालिकाका	कम तौल, पुङ्को र ख्याउटेपन भएका बालबालिकाको	अति कडा कुपोषण भएको बालबालिकाका	पोषण सुधारका लागि आवश्यक उपचार गराइरहेका बालबालिका
१	७१९	०	०	०

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा कुपोषण भएका बालबालिकाहरु छैनन् । कम तौल, पुङ्को र ख्याउटेपन भएका बालबालिका, अति कडा कुपोषण भएको बालबालिकाका तथा पोषण सुधारका लागि आवश्यक उपचार गराइरहेका बालबालिका छैनन् ।

४.४ स्तनपान सम्बन्धी विवरण

जन्मिने बित्तिकै बिगौती दुध खुवाएको वा नखुवाएको			६ महिना सम्म आमाको दुध मात्रै खुवाएको व नखुवाएको		
शिशु संख्या	खुवाएको	नखुवाएको	खुवाएको	नखुवाएको	२ महिना वा सो भन्दा कम मात्र आमाको दुध खुवाएको

जम्मा	२३३	२१८	१५	२००	२४	९
प्रतिशत	१००	९३.५६	६.४४	८५.८४	१०.३०	३.८६

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडा रहेका ९२.६५% नवजात शिशुले जन्मिने बितिककै विगौति दुध खाएका छन् भने जन्मिने बितिककै विगौति दुध नखाने ६.४४% नवजात शिशुहरु रहेका छन् । यसैगरी ८५.८४% बालबालिकालाई ६ महिना सम्म आमाको दुध मात्रै खुवाईएको छ र १०.३०% बालबालिकालाई ६ महिना सम्म आमाको दुध मात्रै नखुवाई अन्य खानेकुरा पनि खुवाईएको छ भने ३.८६% बालबालिकालाई २ महिना सम्म मात्र आमाको दुध मात्रै खुवाईएको छ । यसरी ६ महिना सम्म आमाको दुध मात्रै नखुवाई अन्य खानेकुरा पनि खुवाउने जम्मा १४.१६% देखिन्छ ।

४.५ बालबालिकामा देखा पर्ने गरेका मुख्य रोगहरु र तीनको उपचार व्यवस्था

यस वडामा रहेका बालबालिकामा सामान्यतया ज्वरो, रुघाखोकी, श्वासप्रश्वास सम्बन्धी समस्या, झाडापखला, कान दुख्नु, छालाको समस्या, सेतो मासि तथा रातो मासिपर्ने, आदि संक्रमणहरु हुने गरेका छन् र यस्ता संक्रमण भएको समयमा बालबालिकालाई घरेलु उपचारलाई पहिलो प्रथमिकतामा राखिने र थप उपचारको आवश्यक परेमा स्थानीय स्वास्थ्य संस्थामा जाने गरिन्छ ।

४.५.१ परिवारमा देखा परेका दिर्घ रोग सम्बन्धी विवरण

दिर्घ रोग लागेका बालबालिका भएका परिवार सम्बन्धी विवरण				
क्र.सं.	विवरण	प्रतिशत	संख्या	कैफियत
१	लागेको छ	०.०५	१	
२	लागेको छैन	९९.९५	२१८९	
जम्मा:		१००		६ जना उत्तर नआएको

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडाका २१९५ घरपरिवार रहेकोमा १ परिवारका १ बालबालिकालाई दिर्घ रोग लागेको छ । दिर्घरोग लागेका १ जना बालक हुन दिर्घ रोग सम्बन्धी विवरण यसप्रकार रहेको छ । यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा १ बालकको दिर्घरोगको कारणले मृत्यु भएको छ ।

४.५.२ बालबालिकामा देखा पर्ने गरेका दिर्घ रोगका प्रकारहरु सम्बन्धी विवरण

दिर्घ रोगको प्रकार लागेका			
क्र.सं.	विवरण	प्रतिशत	संख्या
१	एचआईभी/एड्स	०	०
२	क्यान्सर	०	०
३	मधुमेय/चिनीरोग	०	०
४	मुटु रोग	०	०
५	मृगौला सम्बन्धि रोग	०	०
६	अन्य	१००	१
जम्मा:		१००	१

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

४.६ प्रसुति पूर्व ४ पटक र प्रसुति पश्चात आमा र नवजात शिशुको कम्तिमा २ पटक स्वास्थ्य परिक्षण गराउने गर्भवति महिलाहरुको विवरण

यस वडामा गर्भवति भएका महिलाहरु ६३ जना रहेकोमा ३९ जना सुत्केरी भएका छन् ।

गर्भवति सम्बन्धी विवरण		
विवरण	प्रतिशत	संख्या

सुत्केरी भएको	६१.९	३९
सुत्केरी नभएको	३८.१	२४
गर्भाखेर गएको	०	०
मृत्यु भएको	०	०
जम्मा	१००	६३

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

४.६.१ प्रसुति पूर्व गर्भवति महिलाको गर्भ जाँच सम्बन्धी विवरण

प्रसुति पूर्व गर्भवति आमाको गर्भ जाँच सम्बन्धी विवरण			
क्र.सं.	गर्भजाँचको अवस्था	प्रतिशत	संख्या
१	६ पटक भन्दा बढी जाँच गर्ने	८१	५१
२	५ पटक सम्म जाँच गर्ने	७.९	५
३	४ पटक सम्म जाँच गर्ने	११.१	७
४	३ पटक सम्म जाँच गर्ने	०	०
५	२ पटक सम्म जाँच गर्ने	०	०
६	१ पटक मात्रै जाँच गर्ने	०	०
७	गर्भवती जाँच नगर्ने	०	०
	जम्मा	१०	६३

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

६ पटक भन्दा बढी गर्भ जाँच गर्ने गर्भवति महिलाको संख्या ५१ जना रहेका छन् जुन जम्मा गर्भवतिको ८१.०% हो ।

४.६.२ प्रसुति पश्चात सुत्केरी आमा र नवजात शिशुको जाँच सम्बन्धी विवरण

प्रसुति पश्चात आमा र नवजात शिशुको जाँच सम्बन्धी विवरण			
क्र.सं.	नवशिशुको जाँचको अवस्था	प्रतिशत	संख्या
१	जाँच गरेको	१००	३९
२	जाँच नगरेको	०	०
	जम्मा:	१००	३९

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

प्रसुति पश्चात आमा र नवजात शिशुको स्वास्थ्य परिक्षण गराउने ३९ जना सुत्केरी आमाहरु रहेका छन् । सत प्रतिशत सुत्केरी आमाहरुले आफु र नवजात शिशुको जाँच गराएका छन् ।

४.७ टिडी खोप सम्बन्धी विवरण

यस वडामा गर्भवति भएका महिलाहरु ६३ जना रहेका छन् ।

गर्भवति सम्बन्धी विवरण		
विवरण	प्रतिशत	संख्या
सुत्केरी भएको	६१.९	३९
सुत्केरी नभएको	३८.१	२४
गर्भाखेर गएको	०	०
मृत्यु भएको	०	०
जम्मा	१००	६३

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

क्र.सं.	टिडी खोप लगाउने गर्भवती	टिडी खोप लगाउने गर्भवती प्रतिशत	टिडी खोप लगाउने गर्भवती संख्या
१	४ पटक सम्म लगाउने	१.६	१
२	३ पटक सम्म लगाउने	३३.३	२१
३	२ पटक सम्म लगाउने	६५.१	४१
४	१ पटक मात्र लगाउने	०	०
५	टीडी खोप नलगाउने	०	०
जम्मा:		१००	६३

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा रहेका ६३ जना गर्भवतिहरू मध्ये ४ पटक सम्म टीडी खोप लगाउने १ जना रहेका छन् भने २१ जना गर्भवतिहरूले ३ पटक टीडी खोप लगाएका छन् यसैगरी ४१ जना गर्भवतिहरूले २ पटक टीडी खोप लगाएका छन् ।

४.८ आईरन चक्की सम्बन्धी विवरण

क्र.सं.	आईरन चक्की प्रयोगको अवस्था	आईरन चक्की प्रयोगको प्रतिशत	आईरन चक्की प्रयोगको संख्या
१	२५० चक्की सम्म प्रयोग गर्ने	५०.८	३२
२	२०० चक्की सम्म प्रयोग गर्ने	२२.२	१४
३	१५० चक्की सम्म प्रयोग गर्ने	०	०
४	१०० चक्की सम्म प्रयोग गर्ने	९.५	६
५	५० चक्की सम्म प्रयोग गर्ने	४.८	३
६	२५ चक्की सम्म प्रयोग गर्ने	१.६	१
७	२० चक्की सम्म प्रयोग गर्ने	०	०
८	आईरन चक्की सम्म प्रयोग नगर्ने	१.६	१
जम्मा:		१००	६३

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

गर्भवती तथा सुत्केरी आमाहरूले आईरन चक्की (जम्मा २२५ वटा) खाएको हुनुपर्ने सूचक ९५% पुरा भए पश्चात मात्र बालमैत्री स्थानीय शासनको सूचक पुरा भएको मानिने छ त्यसैले यस वडामा ३२ जना महिलाहरूले मात्र आईरन चक्की पुरा खाएको देखिन्छ ।

४.९ दक्ष जनशक्तिबाट सुत्केरी गराउने महिलाहरूको विवरण

प्रसूति गराउने स्थसन सम्बन्धी विवरण			
क्र.सं.	विवरण	प्रतिशत	संख्या
१	स्वास्थ्य संस्थामा	६९.९%	३९
२	घरमा स्वास्थ्यकर्मीको सहयोगमा	०	०
३	घरमा स्वास्थ्यकर्मीको सहयोग बिना	०	०
जम्मा:		१००	३९

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा रहेका ३९ जना सुत्केरी आमाहरूले स्वास्थ्य संस्थामा दक्ष जनशक्तिबाट सुत्केरी गराएका रहेका छन् अर्थात शतप्रतिशत संस्थागत सुत्केरी रहेको छ ।

४.१० नियमित रुपमा तौल लिएको बालबालिका सम्बन्धी विवरण

० देखि ५ वर्ष उमेरका बालबालिका	बालबालिकाको तौल सम्बन्धी विवरण
--------------------------------	--------------------------------

क्र.सं.	बालिका	बालक	जम्मा	तौल लिने गरेको	तौल लिने नगरेको
१	३३७	३८२	७१९	६४७	७२
प्रतिशत				८९.९८	१०.०१

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा ५ वर्ष सम्मका ७१९ बालबालिका छन् । तौल लिने बालबालिकाको संख्या भने ६४७ अर्थात ८९.९८% बालबालिकाहरूले नियमित रूपमा तौल लिने र तौल वृद्धि भए नभएको मापन गर्ने गरेका छन् । केहि बालबालिकाहरू अर्थात १०.०१% बालबालिकाले मात्र नियमित रूपमा तौल लिने गरेका छैनन् । उनै समूहका आधारमा तौल लिने बालबालिकाको विवरण ४.१०.१ मा रहेको छ ।

४.१०.१ बालबालिकाको उमेर अनुसार तौल लिने सम्बन्धि विवरण

तौल लिने सम्बन्धी विवरण			
क्र.सं.	उमेर	प्रतिशत	संख्या
१	१ वर्ष	२०	१३२
२	२ वर्ष	१८	११६
३	३ वर्ष	२२	१४२
४	५ वर्ष	२२	१४४
५	५ वर्ष	१७	११३
जम्मा:		१००	६४७

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा रहेका ५ वर्ष सम्मका बालबालिकाहरूको संख्या ७१९ जना रहेको छ जसमा ६४७ ले मात्र त्रैमासिक रूपमा तौल लिने गरेका छन् । यस वडामा बालबालिकाहरूको नियमित रूपमा तौल लिने र बालबालिकाको तौल वृद्धि भए नभएको मापन गर्ने गरेका छन् मापनको अवस्था अनुसार पोषिलो खानेकुरा खुवाउने गरेका छन् । ५४६ जना बालबालिका हरूको तौल सम्बन्धी विवरण ४.१०.२ मा रहेको छ ।

४.१०.२ बालबालिकाको तौल सम्बन्धि विवरण

५ वर्ष सम्मका बालबालिकाको संख्या ५१९ जना रहेको मा ६४७ जनाले नियमित रूपमा तौल लिएका छन् सोको विवरण यस प्रकार रहेको छ ।

बालबालिकाको तौल सम्बन्धी विवरण							
		तौल विवरण					
क्र.सं.	उमेर समूह	०-२ के.जी.	३-५ के.जी.	६-१० के.जी.	११-१५ के.जी.	१६-२० के.जी.	२० के.जी. माथि
१	१ वर्ष	०	२१	९५	१६	०	०
२	२ वर्ष	०	०	४९	६५	२	०
३	३ वर्ष	०	०	२३	१०५	१२	२
४	४ वर्ष	०	०	४	७२	६४	४
५	५ वर्ष	०	०	०	२१	८९	३
जम्मा			२१	१७१	२७९	१६७	९

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

४.११ भिटामिन ए तथा जुगाको औषधि खाएका बालबालिका सम्बन्धि विवरण

लिङ्गको आधारमा भिटामिन 'ए' र जुगाको औषधि खाएको विवरण					
क्र.सं.	लिङ्ग	भिटामिन 'ए' खुवाएको	भिटामिन 'ए' नखुवाएको	जुगाको औषधि खुवाएको	जुगाको औषधि

					नखुवाएको
१	बालिका	९२.१	७.९	८८.६	११.४
२	बालक	८८.२	११.८	८६.०	१४.०

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा भिटामिन ए खाएका बालिका ९२.१% रहेका छन् भने अझै भिटामिन ए खानका लागि ७.९% बालिका रहेका छन् यसैगरी ८८.२% बालकले भिटामिन ए खाएका छन् र ११.८% बालकहरु भिटामिन ए खान छुटेका छन् । यसैगरी जुगाको औषधि खुवाएको बालिका ८८.६% रहेका छन् भने जुगाको औषधि नखुवाएको बालिका ११.४% रहेका छन् । यस वडामा जुगाको औषधि खुवाएको बालक ८६.६% रहेका छन् भने जुगाको औषधि नखुवाएको बालक १४.४% रहेका छन् । बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणाका लागि ६ महिनादेखि ५ वर्षमुनिका सबै बालबालिकालाई वर्षको २ पटक भिटामिन ए क्याप्सुल खुवाइएको हुनेछ भन्ने सूचक १०० प्रतिशत पुरा भएको हुनु पर्ने प्रावधान रहेको छ ।

४.१२ HIV Positive आमा/बुवा बाट जन्मेका बालबालिका सम्बन्धी विवरण

HIV Positive आमा/बुवा बाट जन्मेका बालबालिका			
क्र.सं.	विवरण	प्रतिशत	संख्या
१	छ	०	०
२	छैन	१००	२१९५
जम्मा:		१००	२१९५

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा HIV Positive आमा/बुवा बाट जन्मेका बालबालिकाको संख्या सुन्य रहेको छ । बालमैत्री स्थानीय शासनको बालमैत्री स्थानीय शासन बचाउ अन्तर्गत HIV Positive आमा/बुवा बाट जन्मेका बालबालिकाले ARV Prophylaxis पाएको हुनुपर्ने व्यवस्था रहेको छ यस वडामा HIV Positive आमा/बुवा बाट जन्मेका बालबालिकाको संख्या शुन्य रहेकोले यो सूचक सतप्रतिशत पुरा भएको छ यो व्यवस्था मिलाउनु पर्दैन

४.१३ बिरामी हुदा उपचारका लागि छनौट हुने उपचार केन्द्र

बिरामी हुदा प्राथमिकताको आधारमा उपचार केन्द्र				
क्र. सं.	उपचार केन्द्र	प्रतिशत	संख्या	
१	लामा/धामी/झाँक्री	०.०५	१	
२	परम्परागत वैद्य	०	०	
३	स्थानीय स्वास्थ्य संस्था/चौकी	०.२७	६	
४	अस्पताल(निजी/सरकारी)	९३.५६	२०४८	
५	क्लिनिक(निजी)	६.०८	१३३	
६	अन्य	०.०५	१	
जम्मा :		१००	२१८९	६ जना उत्तर नआएको

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडाका बासिन्दाहरु आफ्नो स्वास्थ्यमा समस्या आउदा वा बिरामी हुदा यस वडाका २०४८ घरपरिवारका सदस्यहरु सरकारी वा निजी अस्पताल जाने गर्दछन् भने । ६ घरपरिवारका सदस्यहरु स्थानीय स्वास्थ्य संस्थामा जान्छन् । यसैगरी क्लिनिकमा स्वास्थ्य पतिक्षणका लागि १३३ घरपरिवार रहेका छन्

४.१३.१ घरदेखि उपचार केन्द्र सम्मको दुरी सम्बन्धी विवरण

घर देखि उपचार केन्द्रको दुरी				
क्र. सं.	उपचार केन्द्रसम्मको दुरी	प्रतिशत	संख्या	कैफियत

१	१५ मिनेट भन्दा कम	६.२१	१३६	
२	१५ देखि ३० मिनेट सम्म	९३.१५	२०३९	
३	१ घण्टा सम्म	०.४१	९	
४	१ घण्टा भन्दा बढी	०.२३	५	
जम्मा :		१००	२१८९	६ जना उत्ता नआएको

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा स्वास्थ्य संस्था समुदाय स्तरबाट नजिकै रहो छ । २१९५ घरपरिवार रहेको यस वडामा १३६ घरपरिवारबाट १५ मिनेटको दुरीमा स्वास्थ्य संस्था पुग्न सकिन्छ यस्तै २०३९ घरबाट स्वास्थ्य संस्था ३० मिनेटको दुरीमा रहेको छ भने ९ घरका सदस्यहरु ६० मिनेटको दुरीमा स्वास्थ्य संस्था पुग्न सक्दछन् यसरी ५ घरपरिवारबाट ६० मिनेट भन्दा बढीको समयमा स्वास्थ्य संस्था पुग्दछन् ।

४.१४ आयोडिनयुक्त नुनको प्रयोग गर्ने घरपरिवार सम्बन्धि विवरण

यस वडामा रहेका सबै घरपरिवारले आयोडिनयुक्त नुनको प्रयोग गरेको पाइयो । बालमैत्री स्थानीय शासनको सबै घरपरिवारले आयोडियुक्त नुन प्रयोग गरेका हुनेछन् भन्ने सूचक सतप्रतिशत पुरा भएको छ ।

४.१५ सार्वजनिक तथा नीजि चर्पी सरसफाई सम्बन्धी विवरण

हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा रहेको विभिन्न सार्वजनिक स्थलहरु मन्दिर, भ्यूटावरमा सार्वजनिक स्थलहरुमा पानी सहितको शौचालयको व्यवस्था रहेको छ ।

४.१५.१ परिवार/घरधुरीमा शौचालयको अवस्था

परिवार/घरधुरीमा शौचालयको अवस्था				
क्र. सं.	शौचालयको प्रकार	परिवार-घरधुरीमा शौचालयको अवस्था	घरधुरी/परिवार संख्या	कैफियत
१	कच्ची शौचालय	३.२०	७०	
२	पक्कि(वाटरसिल्ड)	९४.३४	२०६५	
३	वायो ग्याँस जडान भएको	२.६५	५८	
४	ढलमा जडान भएको	०	०	
५	शौचालय नभएको	०.०९	२	
जम्मा:		१००	२१८९	६ जना उत्तर नआएको

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

खुल्ला दिशामुक्त समेत घोषणा भइ सकेको यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा अझैपनि २ घरपरिवारमा शौचालय छैन यो घर परिवारको ०.०९% हो । यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा कच्ची शौचालय भएका ७० घरधुरी रहेको छ जुन जम्मा घरधुरीको ३.२०% हो । यसैगरी पक्कि शौचालय हुने घरधुरी २०६५ रहेको छ अर्थात (वाटरसिल्ड) शौचालय ९४.३४% हो । वायो ग्याँसमा जडान भएको शौचालय २.६५% रहेको छ ।

४.१६ परिवारमा हातधुने व्यवस्था

परिवारमा हातधुने व्यवस्था र प्रयोग				
क्र. सं.	परिवारमा हातधुने व्यवस्था र प्रयोग	प्रतिशत	संख्या	कैफियत
१	ब्यबस्था छ, सधैं धुन्छु	९९.५०	२१७८	
२	ब्यबस्था छ, कहिले-कहिँ धुन्छु	०.५	११	
	ब्यबस्था छ, कहिलै धुन्न	०	०	

३	व्यवस्था नै छैन, कहिले धुन्न	०	०	
जम्मा:		०	२१८९	६ जना उत्तर नआएको

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा रहेका २१८९ घरपरिवारमा एको सर्वेक्षण अनुसार २१७८ अर्थात ९९.५०% परिवारमा हातधुने व्यवस्था रहेको छ र सधैं हात धुने अभ्यास पनि छ । यी परिवारमा साबुन पानीले हात धुने बानी रहेको छ । खाना खानु अघि, खाना खाईसकेपछि, शौचालयको प्रयोग पछि र फोहर वस्तु छोएपछि साबुन पानीले राम्रोसंग हात धुने बानीव्यहोरा रहेको पाईन्छ । सोहि व्यवस्था अनुसार हातधुने बानीको समेत विकास भएको छ भने ११ घरपरिवार अर्थात ०.५०% घरपरिवारमा हातधुने व्यवस्था भएतापनि नियमित हातधुने बानीको विकास भने भएको छैन ।

४.१६.१ हातधुने बानि र व्यवहारिक प्रयोग सम्बन्धी अवस्था

हातधुने बानि र व्यवहारिक प्रयोग भएको परिवारको विवरण			
क्र. सं.	हातधुने बानि र व्यवहारिक प्रयोग	प्रतिशत	संख्या
१	खाना खानु अघि	०	०
२	खाना खाईसके पछि	०	०
३	खाना अघि र पछि	०	०
४	शौचालय गरे-गराए पछि	०	०
५	फोहर वस्तु छोए पछि	०	०
६	माथिक सबै	१००	२१९५
जम्मा :		१००	२१९५

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणाक लागि खाना खानु अघि, खाना खाईसकेपछि, शौचालयको प्रयोग पछि र फोहर वस्तु छोएपछि साबुन पानीले राम्रोसंग हात धुने परिपाटीको विकास भइको हुने छ भन्ने सूचक १००% अर्थात सत प्रतिशत पुरा भएको हुनु पर्नेछ जासमा यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा सबै परिवारमा यस्तो अभ्यास रहेको छ।

४.१६.२ साबुनपानीको प्रयोग सम्बन्धी अवस्था

हातधुने साधन(साबुन/खरानी...आदि)				
क्र. सं.	हातधुने साधन(साबुन/खरानी...आदि)	प्रतिशत	संख्या	कैपियत
१	साबुन पानी	९९.८६	२१८६	
२	खरानी पानी	०.०९	२	
३	पानी मात्रा	०.०५	१	
४	माटो जन्य पदार्थ	०	०	
५	केहि नगर्ने	०	०	
जम्मा :		१००	२१८९	६ जना उत्तर नआएको

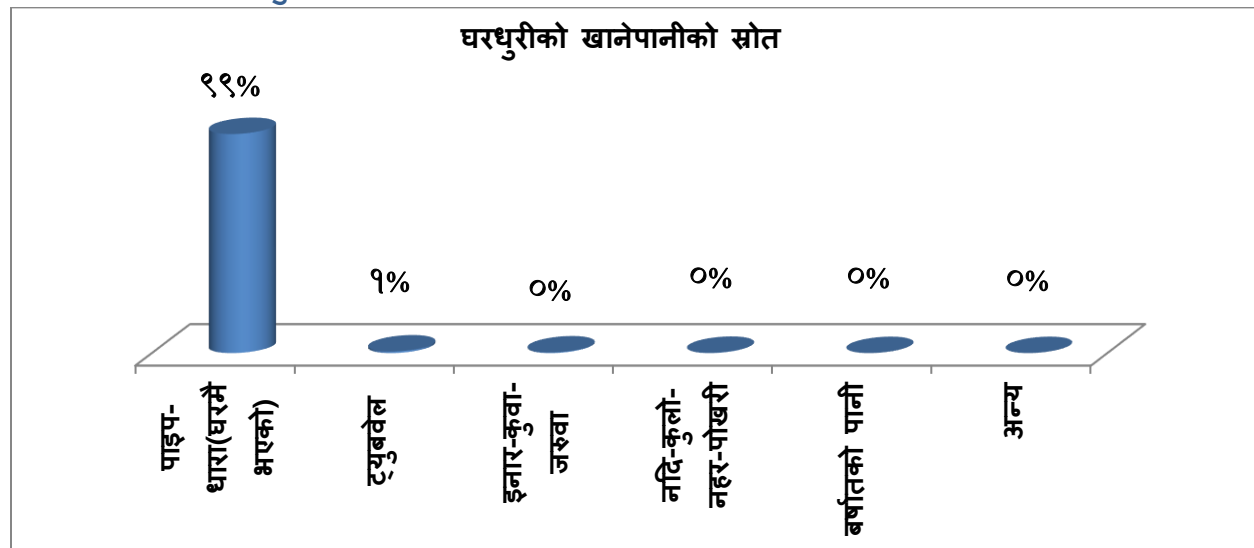
स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणाका लागि बालमैत्री स्थानीय शासन बचाउ अन्तर्गतका सूचकहरु मध्ये चर्पी गएपछि, बालबालिकाको दिसा धोए पछि, र खाना खानु, खुवाउनु अघि साबुन पानीले हात धुने परिपाटीको विकास भएका हुनेछ भन्ने उल्लेख भएअनुसार यस वडामा साबुन पानीले हातधुने बानीको विकास भएको छ । २१६८ घरधुरी मा साबुन पानिले हात धुने गरेको पाईयो भने २ घरपरिवारमा खरानी र एक घरपरिवारमा पनीले मात्र हात धुने गरेको पाईयो ।

४.१७ खानेपानीको स्रोत तथा उपलब्धता सम्बन्धी विवरण

बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणाका लागि सबै घरधुरीमा आधारभूत तहको खानेपानीको सुविधा उपलब्ध भएको हुनेछ भन्ने सूचकमा उल्लेख भएको छ जुन शत प्रतिशत (१००%) पुरा गर्नु पर्ने हन्छ । यस वडामा पाईप धारा (घरमै भएको) ईनार- कुवा- जरुवा, ट्युबवेल, नदि - कुलो- आदि खानेपानीका मुख्य स्रोतको रुपमा रहेका छन् ।

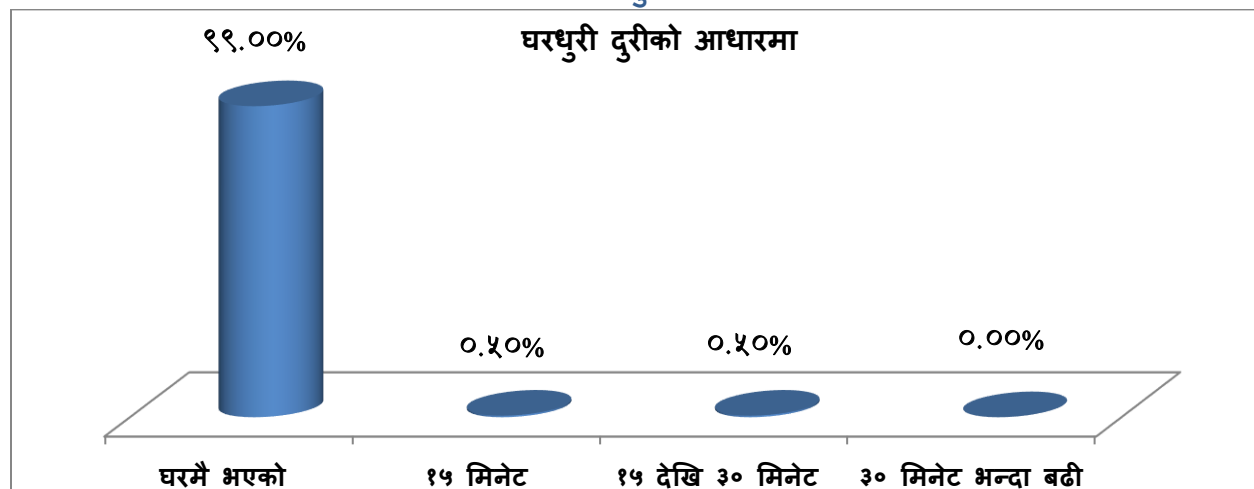
४.१७.१ खानेपानीको मुख्य स्रोत सम्बन्धी विवरण

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

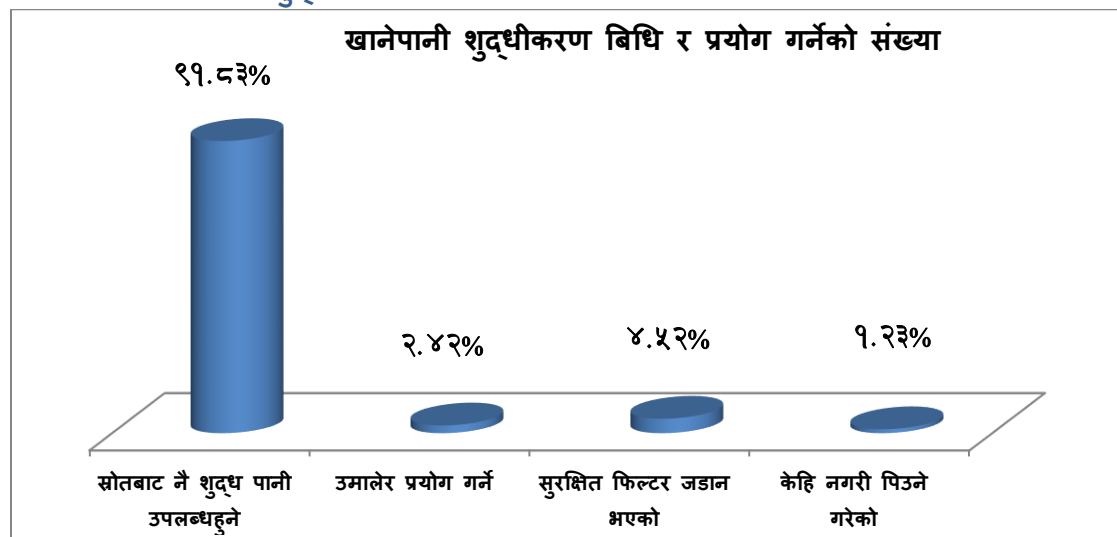
कुल २१९५ घरपरिवार रहेकोमा यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा खानेपानीको स्रोतको रुपमा घरमै भएको पाईप-धारा र ईनार, कुवा, जरुवा, ट्युबवेलको आदिको खानेपानीको स्रोतको रुपमा प्रयोग भएको पाईन्छ । ९९% घरधुरीमा पिउने पानीको लागि घरमानै धारको व्यवस्था रहेको छ । १% घरधुरीको पिउने पानी मुख्य स्रोतको रुपमा ट्युबवेल रहेको छ । यस वडामा रहेका ६ घरको पानीको स्रोत ईनार-कुवा- जरुवा रहेको छ भने नदि- कुलो- नहरको पानीलाई खानेपानीको स्रोतको रुपमा प्रयोग गर्ने २ घरपरिवार रहेका छन्।

४.१७.२ घर देखि खानेपानीको स्रोत सम्मको समय दुरी सम्बन्धी विवरण

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

४.१७.३ खानेपानीको शुद्धीकरण बिधि सम्बन्धी विवरण

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा खानेपानीको स्रोतको रुपमा ईनार, कुवा, जरुवा, ट्युबवेलको, आदि पानीको प्रयोग हुने गरेको भएतापनि यहाँका ९९.८३% घरपरिवारले स्रोतबाट नै आएको शुद्ध पानी पिउने गरेका छन् । २.४२% घरपरिवारले पानीलाई उमालेर सुद्धीकरण गरि पिउने गरेका छन् । पानीलाई सुद्धीकरण गर्नका लागि ४.५२% घरपरिवारले सुरक्षित फिल्टरको जडान गरेका छन् भने २८ घरपरिवार अर्थात १.२३% घरपरिवार पानीलाई सुद्धीकरण नगरी पिउने गरेका छन् ।

४.१८ खानेपानीको कारणले बिगत १ वर्षमा लागेका रोग तथा संक्रमणको अवस्था

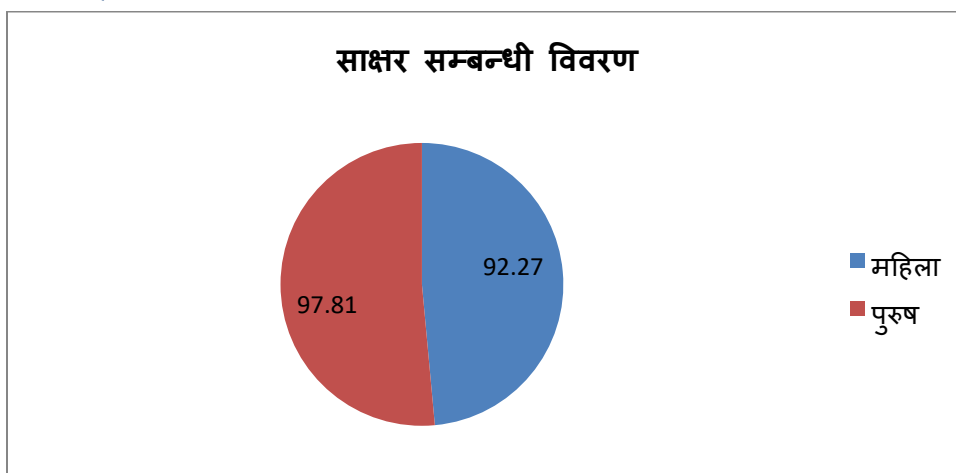
खानेपानीको कारण बिगत १ वर्षमा लागेको रोग र परिवार संख्या				
क्र. सं.	रोगहरु	संक्रमित परिवार प्रतिशत	संक्रमित परिवार संख्या	कैफियत
१	जिआइडीया	०.०५	१	
२	जुगा	०.०५	१	
३	झाडा-वान्ता	०	०	
४	रातो रगतमासी	०.०९	२	
५	सेतो रगतमासी	०	०	
६	टाईफोइट	०.०५	१	
७	जन्डिस	०.१८	४	
८	हैजा	०.०५	१	
९	संक्रमित नभएको	९९.५४	२१८५	
जम्मा:		१००	२१९५	

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा पानीका विभिन्न खानेपानीको विभिन्न स्रोतहरु जस्तै ईनार, कुवा, जरुवा, ट्युबवेल, आदिको प्रयोग भएको भएतापनि विभिन्न माध्यमबाट पानीलाई शुद्धीकरण गरी पिउनाले खानेपानीका कारणले खासै ठुलो असर पारेको छैन । २१९५ घरपरिवार रहेको यस वडाका २८ घरपरिवार अर्थात १.२३% घरपरिवार पानीलाई सुद्धीकरण नगरी पिउने गर्छन यसो गर्नाले जिआडिया, जुका, रातो तगतमासी, टाईफाईट, जन्डिस, हैजा जस्ता संक्रमण भएकाले कुल घरको १.९८% घरमा यस्तो संक्रमण भएको थियो ।

खण्ड ५ वडाको शैक्षिक अवस्था

५.१ महिला तथा बालबालिकाको साक्षरता विवरण

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा ९२.२७% महिला र ९७.८१% पुरुष साक्षरता रहेको छ ।

५.२ शैक्षिक संस्थाहरूको विवरण

हेटौंडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ रहेका शैक्षिक संस्थाहरूको विवरण			
क्र.सं.	विद्यालयको नाम	ठेगाना	संचालित कक्षा
१	दिव्यज्योति आवि	हेटौंडा ९	१ देखि ५
२	श्रीकृष्ण आर्दश इ.बो.मा.वि	हेटौंडा ९	१ देखि १०
३	त्रिवेणी आधारभूत विद्यालय	हेटौंडा ९	१ देखि ८
४	प्रगति मावि हेटौंडा	हेटौंडा ९	१ देखि १२
५	हेटौंडा मोर्डन आ.मा.वि	हेटौंडा ९	१ देखि १०
६	रस्सल एकेडेमी मा.वि	हेटौंडा ९	१ देखि १०

स्रोत: हेटौंडा उपमहानगरपालिका शिक्षा विकास महाशाखा

५.३ छात्रछात्राको विवरण

छात्र-छात्राहरूको विवरण (शैक्षिक सत्र २०८०)				
क्र.सं.	विद्यालयको नाम	बालिका	बालक	जम्मा
१	दिव्यज्योति आवि	८६	५७	१४३
२	श्रीकृष्ण आर्दश इ.बो.मा.वि	१३२	२२३	३५५
३	त्रिवेणी आधारभूत विद्यालय	८८	११२	२००
४	प्रगति मावि हेटौंडा	६२६	६७३	१२९९
५	हेटौंडा मोर्डन आ.मा.वि	१६८	२१७	३८५
६	रस्सल एकेडेमी मा.वि	२५०	२५८	५०८
जम्मा		१३५०	१५४०	२८९०

स्रोत: हेटौंडा उपमहानगरपालिका शिक्षा विकास महाशाखा

हेटौंडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा ६ ओटा विद्यालयहरू रहेका छन् । यस वडाका विभिन्न विद्यालयहरूमा २८९० जना बालबालिकाहरू अध्ययनरत रहेका छन् ।

५.४ विद्यालयमा खानेपानीको सुविधा

विद्यालयको विवरण

क्र.सं.	विद्यालयको नाम	संचालित कक्षा	खानेपानीको सुविधा
१	दिव्यज्योति आवि	१ देखि ५	छ
२	श्रीकृष्ण आर्दश इ.बो.मा.वि	१ देखि १०	छ
३	त्रिवेणी आधारभूत विद्यालय	१ देखि ८	छ
४	प्रगति मावि हेटौडा उपमहानगरपालिका	१ देखि १२	छ
५	हेटौडा मोडन आ.मा.वि	१ देखि १०	छ
६	रस्सल एकेडेमी मा.वि	१ देखि १०	छ

स्रोत: हेटौडा उपमहानगरपालिका शिक्षा विकास महाशाखा

सवै विद्यालयहरुमा खानेपानीको सुविधा रहेको छ । यस वडामा रहेका सवै विद्यालयहरुमा खाने पानीको सुविधा रहेका छन ।

५.५ छात्रछात्राहरुको लागि शौचालयको व्यवस्था

क्र. सं.	बिद्दालयमा छात्र-छात्राङ्छुट्टै शौचालयको व्यवस्था	प्रतिसत	संख्या
१	ब्यबस्था छ	१००	६
२	ब्यबस्था छैन	०	०
जम्मा:		१००	६

स्रोत: हेटौडा उपमहानगरपालिका शिक्षा विकास महाशाखा

हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा रहेका सवै विद्यालयहरुमा छात्र-छात्राहरुको लागि पानी सहितको छुट्टा छुट्टै शौचालयको व्यवस्था रहेको छ । बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणा गर्नका लागि यो सूचक शतप्रतिशत पुरा गर्नु पर्ने व्यवस्था भएअनुरूप प्रत्येक विद्यालयमा खानेपानीको सुविधा सहित छात्र छात्राको लागि अलग अलग शौचालयको व्यवस्था भई यसको प्रयोग भएको छ ।

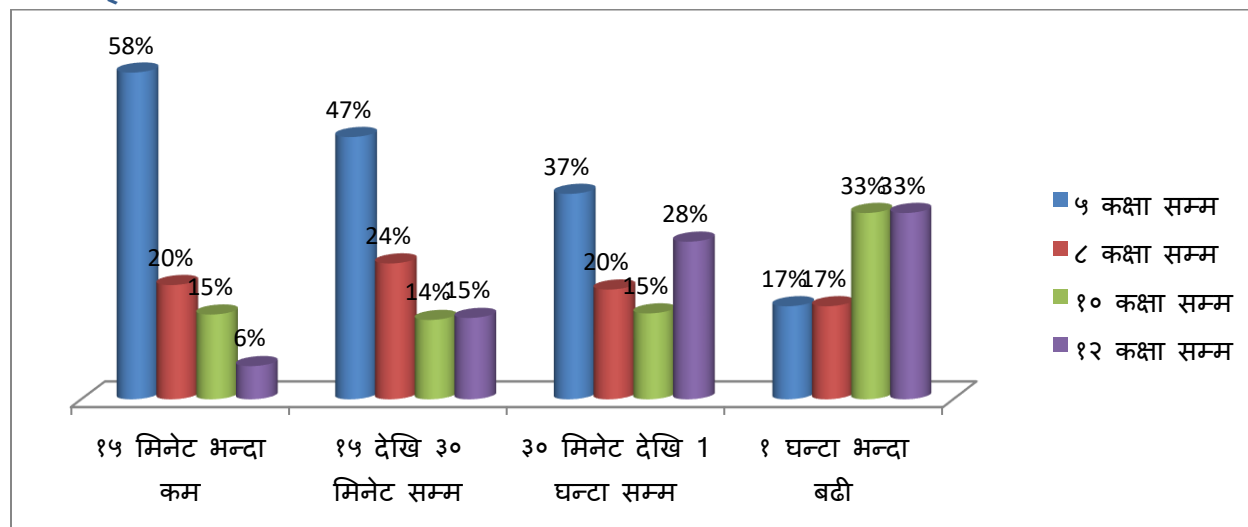
५.६ कक्षाकोठा, फर्निचर, खेल मैदान सम्बन्धि विवरण

विद्यालयको विवरण			
क्र.सं.	विद्यालयको नाम	कक्षाकोठा,फर्निचर	खेलमैदान
१	दिव्यज्योति आवि	छ	छ
२	श्रीकृष्ण आर्दश इ.बो.मा.वि	छ	छ
३	त्रिवेणी आधारभूत विद्यालय	छ	छ
४	प्रगति मावि हेटौडा उपमहानगरपालिका	छ	छ
५	हेटौडा मोडन आ.मा.वि	छ	छ
६	रस्सल एकेडेमी मा.वि	छ	छ

स्रोत: हेटौडा उपमहानगरपालिका शिक्षा विकास महाशाखा

यस वडामा रहेका सवै विद्यालयहरुमा बालबालिकाका लागि प्रयाप्त कक्षा कोठा, फर्निचर, खेल मैदान रहेका छन ।

५.७ विद्यालय जान लाग्ने समय

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडाका सबै विद्यालयहरू छन । कक्षा ५ सम्म अध्ययनका लागि बढीमा १ घण्टाको पैदल यात्रा गर्नु पर्छ । कक्षा ८ सम्म अध्ययनका लागि बालबालिकाहरूले १ घण्टा सम्मको पैदल यात्रा गर्ने गरेका छन । कक्षा १० सम्म अध्ययनका लागि १ घण्टाको पैदल यात्रा गर्नुपर्ने छ भने १२ कक्षा सम्म अध्ययन गर्ने बालबालिकाले २ घण्टा सम्म यात्रा गर्नु परेको छ । कक्षा ५ सम्म अध्ययनरत ३५४ जना बालबालिका १५ मिनेट सम्मको पैदल यात्रामा विद्यालय पुग्न सक्छन

५.८ विद्यालय जान छोड्नेहरू सम्बन्धि विवरण

बीचमै बिद्यालय छाडेका बालबालिका संख्या			
क्र.सं.	बीचमै बिद्यालय छाडेका बालबालिका संख्या	प्रतिसत	संख्या
१	बालिका	७५	३
२	बालक	२५	१
जम्मा :		१००	४

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

विभिन्न तहमा अध्ययनरत ४ जना बालबालिकाहरूले विभिन्न कारणले विद्यालय छाडेका छन् । यसरी विद्यालय छोड्नेमा ३ जना बालिका र १ जना बालक रहेका छन् ।

५.८.१ विद्यालय जान छोड्ने कारणहरू सम्बन्धि विवरण

बीचमै बिद्यालय छाड्नुको कारण			
क्र.सं.	बीचमै बिद्यालय छाड्नुको कारण	प्रतिसत	संख्या
१	बिद्यालय टाढा भएर	०	०
२	पारिवारिक समस्या(घर झैझगडा)	७५	३
३	बिद्यालयको वातावरण(बालमैत्री नभएको)	०	०
४	बालबिवाहको कारण	०	०
५	वालश्रमको कारण	०	०
६	अन्य	२५	१

जम्मा	१००	४
-------	-----	---

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणका लागि हाम्रा घरपरिवार, समुदाय, सार्वजनिक स्थान (विद्यालय, सामाजिक चाडपर्व, भेला) मा बालबालिका विरुद्ध हुने हिंसा, वेचविखन, शोषण, बेवास्ता र दुर्व्यवहारमा कमी आएको हुनुपर्ने छ यस वडामा विद्यालय छाडने बालबालिकाका कारणहरुलाई हेर्दा ४ जनामा ३ जना बालबालिका परिवारिक समस्या अर्थात परिवारका सदस्यहरु विचको झगडा रहेको छ जासबाट बालबालिका माथि हिंसा हुन सक्ने सम्भावना समेतर रहेको छ । बालश्रम शुन्य भएको हुनुपर्नेमा एक जना बालबालिकाले बालश्रमको कारण विद्यालय छोडेका छन् ।

५.९ बाल विकास केन्द्र वा पूर्व प्राथमिक विद्यालयको विवरण

क्र.स.	विद्यालयको नाम	पूर्व प्राथमिक तह		
		बालिका	बालक	जम्मा
१	दिव्यज्योति आवि	३६	२१	५७
२	श्रीकृष्ण आर्दश इ.बो.मा.वि	३८	७५	११३
३	त्रिवेणी आधारभूत विद्यालय	२७	२८	५५
४	प्रगति मावि हेटौडा उपमहानगरपालिका	१०४	१०५	२०९
५	हेटौडा मोर्डन आ.मा.वि	५२	६६	११८
६	रस्सल एकेडेमी मा.वि	६६	७१	१३७
	जम्मा	३२३	३६६	६८९

स्रोत: हेटौडा उपमहानगरपालिका शिक्षा विकास महाशाखा

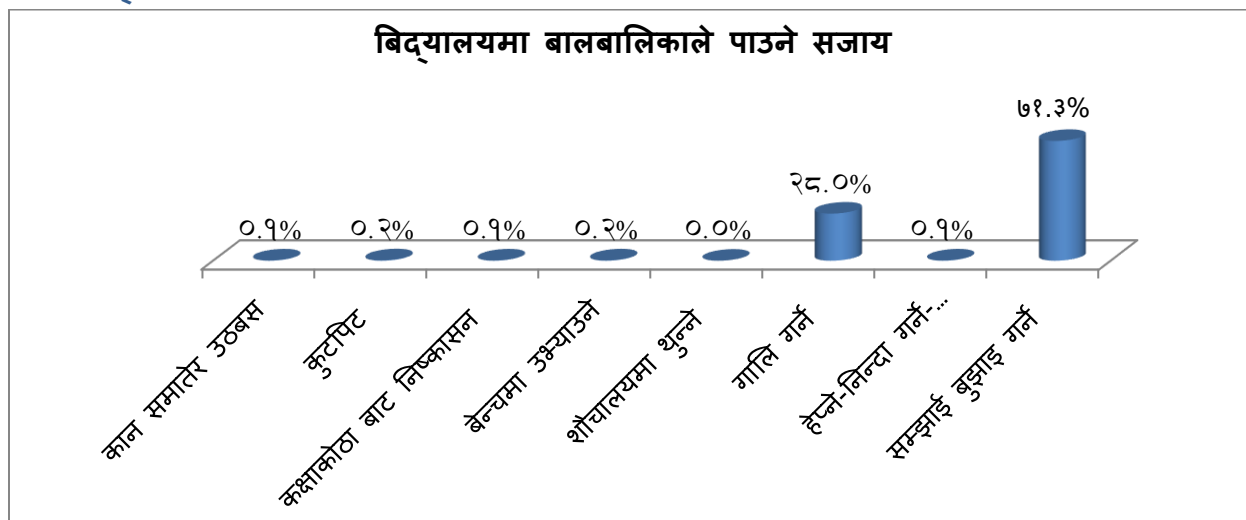
५.९.१ बाल विकास केन्द्रमा रहेका बालबालिकाको विवरण

क्र.सं.	इसीडी-बालबिकास केन्द्रमा जाने	प्रतिसत	संख्या
१	बालिका संख्या	४८	३१६
२	बालक संख्या	५२	३३७
	जम्मा :	१००	६५३

स्रोत: हेटौडा उपमहानगरपालिका शिक्षा विकास महाशाखा

इसीडी-बालबिकास केन्द्रमा मात्र जाने बालबालिकाको ६५३ जना रहेकोमा ३१६ जना बालिका र ३३७ जना बालक रहेका छन् ।

५.१० विद्यालयम बालबालिकाले पाउने सजाय सम्बन्धी विवरण

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणा कार्यविधीले तय गरेका ५१ सूचकहरू मध्ये स्थानीय तहमा रहेका विद्यालयहरूले बालबालिकालाई शारीरिक तथा मानसिक यातना दिने छैनन् भन्ने सूचक १०० प्रतिशत पुरा गरेको हुनु पर्ने छ तर यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा रहेका विभिन्न विद्यालयमा अध्ययनरत २८.७% बालबालिकाले विभिन्न बहानामा सजाय पाउने गरेका छन् । विद्यालयमा बालबालिकाहरूलाई कान समातेर उठबस गराउने, कुटपिट गर्ने, कक्षाकोठाबाट निकालिदिने, बेन्चमा उभ्याउने, जस्त बालअधिकार हनन् का घटनागरु भएका छन्

खण्ड ६ वडामा बाल संरक्षण

६.१ द्वन्द्व पिडित तथा जोखिममा परेका बालबालिका सम्बन्धी विवरण

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा बालबालिकाहरु कुनैपनि प्रकारको द्वन्द्व तथा जोखिममा परेका छैनन् ।

६.२ विस्तारित बालबालिका सम्बन्धी विवरण

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा बालबालिकाहरु विस्तारित भएका छैनन् ।

६.३ बालश्रमिक सम्बन्धी विवरण

१४०६ घरपरिवार रहेको यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ कुनैपनि घरपरिवारको बालबालिका बालश्रमिकको रूपमा रहेका छैनन् जसले गर्दा बालसंरक्षण अग्तर्गतको बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणाको लागि शत प्रतिशत पुरा गर्नु पर्ने सूचक निकृष्ट प्रकारको बालश्रम अन्त्य गर्दै प्रभावित बालबालिकाको पुर्नस्थापना भएको हुनेछ भन्ने सूचक पुरा भएको देखिन्छ । आफ्नो परिवारका बालबालिकाहरु अन्यत्र श्रममा प्रयोग नभएका मात्र नभई यस वडामा रहेका सबै घरपरिवारले अन्य कुनैपनि बालबालिकालाई आफ्नो घरमा बालश्रमिकको रूपमा समेत प्रयोग गरेका छैनन् ।

६.४ परिवारमा बालबालिकामाथि यौन शोषणको घटना

यस वडामा कुनैपनि बालबालिकालाई यौन शोषण तथा बेचबिखन जस्ता बालबालिकामाथीको जघन्य अपराध भएको छैन । बालयौन शोषण, दुर्यवहार तथा अन्य घटनाहरु घटेको छैन भने कुनै पनि बालबालिका बेचबिखनमा परेका छैनन् ।

६.५ सडक बालबालिकाको विवरण

यस वडाका बालबालिकाहरु कुनैपनि सडक बालबालिकाको रूपमा रहेका छैनन् । बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणाको लागि स्थानीयतहमा सडक बालबालिकाको संख्या शून्य भएको हुनेछ सडक बालबालिका भएकोमा बालगृहमा राखी ब्यवस्थापन भएको हुनुपर्ने (र सतप्रतिशत पुरा गर्नुपर्ने) भन्ने उल्लेख भएकोमा यो सूचक पुरा भएको पाईन्छ ।

६.६ कुलतमा लागेका बालबालिकाको विवरण

२१९५ घरपरिवार भएको यस वडा नं. ९ मा ६६०० जनसंख्या रहेको छ जसमा २७०७ जना बालबालिका रहेकोमा कुनै पनि बालबालिकाहरु कुलतमा लागेका छैनन् ।

६.७ उमेर समूह अनुसार मृत्यु हुने बालबालिकाको विवरण

लिङ्गको आधारमा ५ वर्ष भन्दा मुनिको बालबालिकाको मृत्यु विवरण			
क्र.स.	विवरण	प्रतिशत	संख्या
१	मृत्यु बालिका संख्या	०	०
२	मृत्यु बालक संख्या	१००	१
जम्मा		१००	१

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा ५ वर्ष मुनिका १ बालकको मृत्यु भएको छ ।

६.८ खाद्यान्न संकटमा परेका बालबालिकाको विवरण

यस वडामा खाद्यान्न संकटमा परेका बालबालिकाहरु रहेका छैनन् ।

६.९ जाडो तथा गर्मिका कारण मृत्यु हुने गर्भवति महिला तथा बालबालिकाको विवरण

जाडो तथा गर्मिका कारणले नै कुनै पनि गर्भवति महिला तथा बालबालिकाको मृत्यु भएको छैन ।

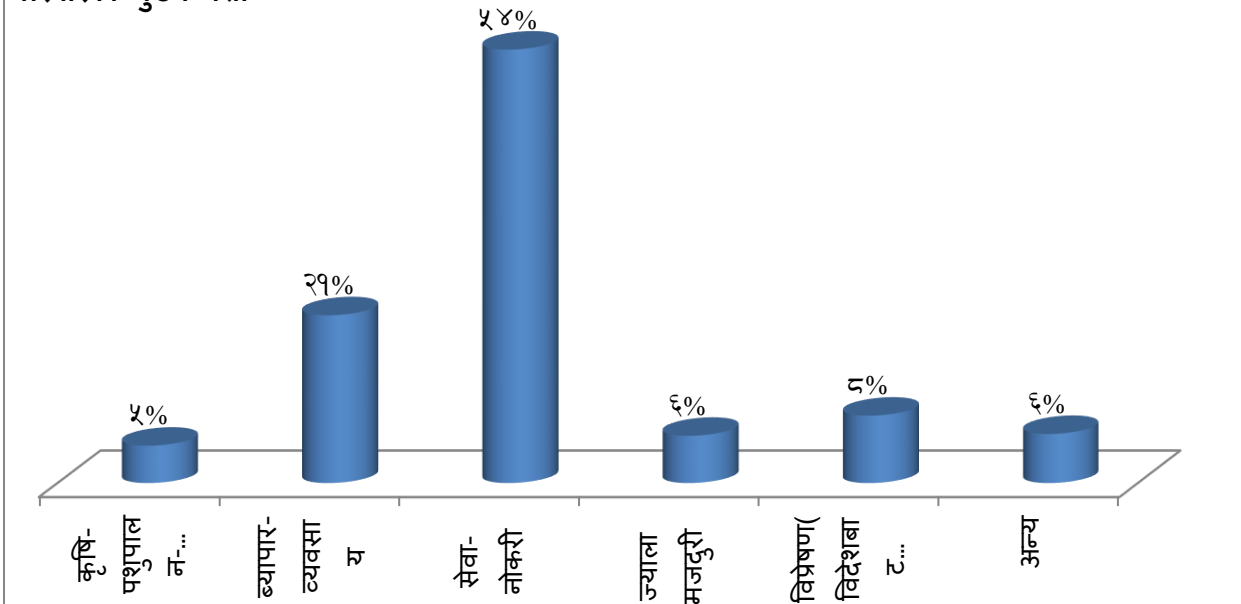
६.१० संस्थागत हेरचाहमा रहेका बालबालिका सम्बन्धी विवरण

यस वडाका कुनैपनि बालबालिकाहरू कुनैपनि संस्थागत हेरचाहमा रहेका छैनन् ।

खण्ड ७ वडाको आर्थिक विकास

७.१ पेशा तथा रोजगारीको अवस्था सम्बन्धी विवरण

परिवारको मुख्य पेशा

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडाका मानिसहरूको आर्थिक अवस्थालाई हेर्दा मानिहरूको आर्थिक स्रोतको मुख्य पेशाहरू नोकरी, व्यापार, कृषि तथा पशुपालन, ज्याला मजदुरी, बैदेशिक रोजगारी आदि रहेका छन् । कुल घृपरिवारको ११८२ घरपरिवारका सदस्यहरू नोकरी पेशामा रहेका छन् यो कुल घरघुरीको ५४% हो । व्यापार व्यवसायमा २९% रहेका छन् ।

७.२ युवा रोजगारी सम्बन्धी विवरण

पेशाको आधारमा युवाहरूको संलग्नता				
क्र.सं.	जागिर	ज्याला-मजदुरी	ब्यापार-व्यवसाय	कृषि
१	७२५	७२	२५८	१७

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा विभिन्न पेशा, व्यवसार तथा रोजगारामा संलग्न रहेका छन् । युवाहरू विभिन्न पेशा वा रोजगारीमा रहेको देखिन्छ । जागिर पेशामा ७२५ जना, ज्याला-मजदुरीमा ७२ जना, ब्यापार-व्यवसायमा २५८ जना र कृषि पेशामा १७ जना युवाहरूको संलग्नता रहेको छ।

७.३ रोजगारीकालागि विदेशमा गएकाहरूको विवरण

क्र.सं.	परिवारको सदस्यहरू वैदेशिक रोजगारीमा	प्रतिसत	संख्या	कैपियत
१	गएका छन्	१८	३९५	
२	गएको छैन	८२	१७९४	
जम्मा :		१००	२१८९	६ जनाले उत्तर नदिएको

स्रोत: घरघुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा रहेका २१८९ घरपरिवार मध्ये ३९५ घरपरिवार बाट बैदेशिक रोजगारका लागि गएको देखिन्छ । वैदेशिक रोजगारीमा संलग्न परिवार संख्या कुल परिवार संख्याको १८% हो ।

७.३.१ लिङ्गका आधारमा बैदेशिक रोजगारीमा संलग्न सम्बन्धी विवरण

क्र.सं.	लिङ्गको आधारमा बैदेशिक रोजगारीमा	प्रतिसत	संख्या
---------	----------------------------------	---------	--------

१	महिला	२५.१	१२६
२	पुरुष	७४.९	३७६
जम्मा :		१००	५०२

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडाबाट १२६ जना महिला र ३७६ जना पुरुष गरी ५०२ जना बिदेशमा गएका छन् ।

७.४ परिवारको निर्णय भूमिका (महिला पुरुष)

क्र.सं.	परिवारमा कामको बाँडफाँड	महिला संख्या	पुरुष संख्या	दुवै संख्या	कैफियत
१	घर व्यवहारको निर्णय	३१०	७८९	१०९०	
२	घरयासी काममा संलग्नता	१५७३	२३	५९३	
३	बैंक खाता संचालन	२०८५	२४६८	२०१४	
४	समितिमा सहभागिता	११७०	७९५	२२४	
५	बिद्यालयको समितिमा सहभागिता	७१५	१२५०	२२४	
६	उद्योग ब्यापारमा सहभागिता	१९५	१८१३	१८१	
जम्मा :		६०४८	७१३८	४३२६	

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस हेटौडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा २१९५ घरपरिवार रहेको छ । कुल परिवारको ६१८ घरपरिवार मात्र महिलाले नेतृत्व गरेको परिवार रहेको छ यसैगरी १५६९ घरपरिवार पुरुषहरूको नेतृत्वमा संचालित छ भने २ घरपरिवार लैंगिक अल्पसंख्यकले नेतृत्व गरीरहेक छन् तर परिवारका विभिन्न काममा जस्तो घर व्यवहारको निर्णय, घरयासी काममा संलग्नता, बैंक खाता संचालन, समितिमा सहभागिता, बिद्यालयको समितिमा सहभागिता, उद्योग ब्यापारमा सहभागिता जनाउनका महिलाहरूको निर्णयात्म भूमिका भने न्यून रहेको देखिन्छ ।

खण्ड ८ वडाको प्रकोप तथा शान्ति सुरक्षा

८.१ प्रकोपको विवरण

प्राकृतिक प्रकोप र परिवार संख्याको विवरण				
क्र.सं.	विवरण	प्रतिसत	संख्या	
१	प्रभावित भएको	०.३	६	
२	प्रभावित नभएको	९९.७	२१८३	
जम्मा :		१००	२१८९	६ जनाले उत्तर नदिएको

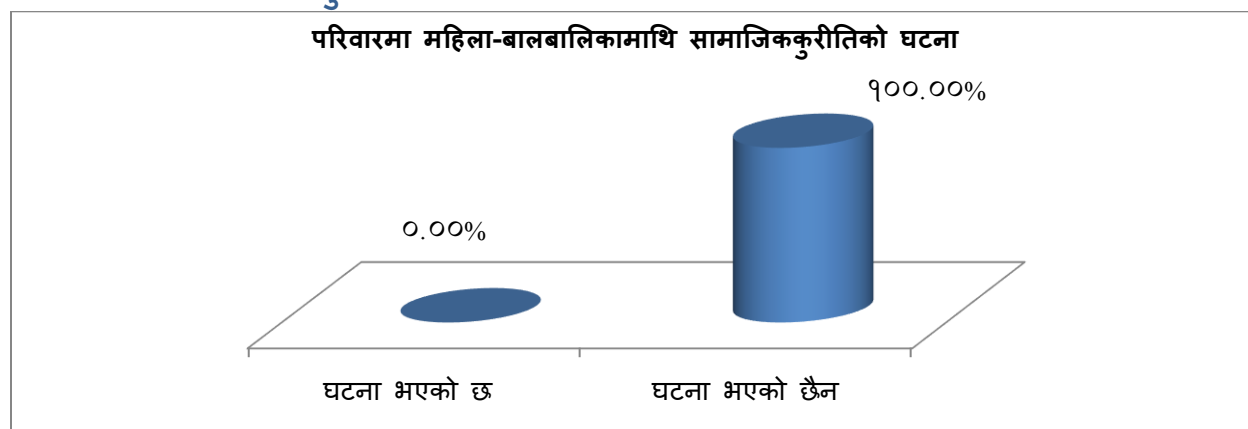
स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

हेटौंडा उपमहानगरपालिका वडा नं. ९ मा रहेको जम्मा २१९५ घरपरिवार मध्ये ६ घरपरिवार विभिन्न प्रकारका प्रकोपहरूबाट प्रभावित भएका छन् ।

८.२ बाल अपराधको विवरण

यस वडामा रहेका बालबालिकाको संलग्नतामा मा कुनैपनि अपराधका घटनाहरू भएका छैनन् ।

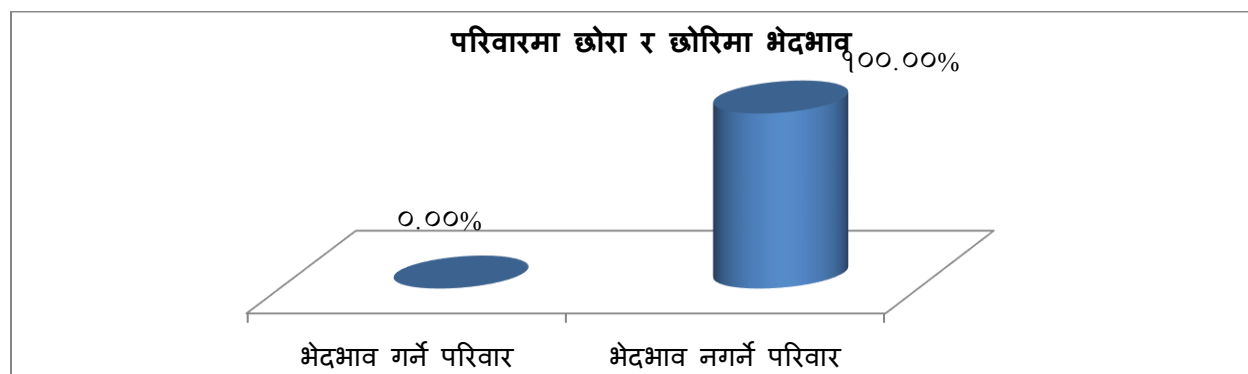
८.३ परिवारमा सामाजिक कुरितिका घटना

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९

यस वडामा रहेको कुनैपनि परिवारका बालबालिका माथि घरेलु हिंसा वा सामाजिक कुरितिका कुनैपनि घटनाहरू भएक छैनन्। बालमैत्री स्थानीय शासन घोषणाका विभिन्न सूचकहरू मध्ये घरपरिवार,समुदाय,सार्वजनिक स्थान(विद्यालय,सामाजिक चाडपर्व,भेला)मा बालबालिका विरुद्ध हुने हिंसा, वेचविखन, शोषण,बेवास्ता र दुर्व्यवहारमा कमि आएको हुने भन्ने पनि एक हो जुन सूचक पुरा भएको छ ।

८.४ परिवारमा छोरा र छोरिमा भेदभाव

स्रोत: घरधुरी सर्वेक्षण २०७९